

**Батько загиблого Героя з Нововолинська: «Захист рідної землі – це висока честь, а не кара»**



Герой Вадим Демчук «Дим» загинув 20 січня 2015 року під час оборони Донецького аеропорту.

с. 3

**Від сьогодні – газетний серіал: «Хроніки кохання з перцем по-волинському»**



с. 15

№ 39 (16 937)



# ВОЛИНЬ

Середа, 1 жовтня 2025 року



volyn.com.ua t.me/Volyn\_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn\_ZMI instagram.com/volyn\_zmi

Нас читають із 1939 року!

■ Знай наших!

## Питний мед «З'їзд монархів 1429» волинянина Володимира Дмитрука – найсмачніший у світі!



Коли наш земляк вийшов на сцену отримувати заслужену нагороду в столиці Данії – місті Копенгагені, то розгорнув синьо-жовте знамено і голосно вигукнув: «Слава Україні!».

Велелюдне іноземне товариство відповіло: «Героям слава!» – і привітало жителя села Полонка Луцького району оваціями та захопленням



Фото з архіву Володимира ДМИТРУКА

«Секрет нашого успіху – у любові до справи», – каже професіонал-медвіник Володимир Дмитрук.

**Розповідь про тріумф волинянина – на с. 8**

■ За сигналом читачів

## Чи доведеться фермеру – ветерану війни «горізати» своїх корів?



«А що робити, коли уже молоко приймають лише по 12 гривень за літр...»

– дзвінок відчаю господаря Олександра Махновця покликав нас на Колківщину

Ніна КОСТРУБА

Про те, що такий до- сить відомий про- дукт харчування, як молоко, полюбля- ють чи не у кожній сім'ї, знають всі. Неза- лежно, чи то у мі- сті, чи у селі. Але тут постає питан- ня: а чи може цей про- дукт кожен купити? Бо у міських супермаркетах, та

й невеличких крамницях, куди молоко доставляють, ціни просто кусаються (так ми думаємо). І часто не задумуємося над тим, а як доводиться його ви- робникам, як дається той літр, скільки праці треба докласти, щоб він знай- шов сво- го по- купця.



**Актуальна тема – на с. 6**

РЕКЛАМА

## ДЕПОЗИТ для нових клієнтів

- 17% річних
- у гривні
- 100 днів
- від 1000 грн



Тримай гроші в надійному та системно важливому банку

**IdeaBank** TAS GROUP

ideabank.ua  
Банківська ліцензія НБУ №96 від 04.11.2011 р.  
Внесено до Державного реєстру банків за №46. Вартість дзвінків згідно тарифів Вашого оператора.

м. Луцьк,  
вул. Л. Українки, 54  
**(050) 432 29 28**



**Історія до сліз: лист від тата, який не повернувся з війни**

с. 16

■ Берегиня роду

## «Шкодою, що в юності мало розпитувала про своїх предків – за це мені й сьогодні прикро...»

Лучанку Галину Шафету ми знали перш як дружину Полікарпа Шафети, котрий чверть століття був головним редактором газети «Волинь» (раніше – «Радянська Волинь»). Згодом Галина Степанівна стала нашим дописувачем – активно відгукувалася на важливі й резонансні події в Україні, відверто висловлюючи свою позицію. При нагоді була в редакції.

Цього ж разу приводом для зустрічі стало те, що ця жінка, якій Бог дарував багато літ (за польськими документами, дев'яносто їй минуло цьогогорічного літа, а за радянськими – поважний ювілей відзначатиме в 2026-му), створила книгу свого роду. Власне, дослідила дві «гілки», які «переплелися», й так народилася сім'я подружжя Галини та Полікарпа Шафет, де зросло дві доньки, троє онуків, а сьогодні є вже й така вітіха – чотири правнуки. Цій жінці є що згадати й про що розповісти



«Тільки тобі, мамо, під силу заповнити ці сторінки», – сказала старша донька нашої героїні Оксана і вручила їй альбом із промовистою назвою.

**Яскраві враження – на с. 9**

■ У номер!

# У родині командира, який розповідав Президенту про кулемет, народився синочок

Нове життя всупереч війні

Любомира НАТИНКА

Нещодавно у Володимирському ТМО народився син військовослужбовця ЗСУ, командира батальйону безпілотних систем «SIRIUS» Володимира Кіндія.

Синочка військовослужбовця вирішили назвати Ернестом. Він народився на світ із вагою 3620 грамів та 55 сантиметрами зросту. Новоспечена мама Юлія Кіндій донедавна займалася важкою атлетикою, а тепер присвятить себе материнству.

Серед багатьох визначних моментів служби батька Володимира Кіндія – зустріч із Президентом України, якому він особисто

розповідав про будову кулемета. Також брав участь у битві за Савур-Могили, тримав оборону Макарова, одного з ключових містечок у битві за Київ. За

За звільнення Харківщини Володимир отримав орден «За мужність» III ступеня та нагрудний знак «Сталевий хрест».

звільнення Харківщини Володимир отримав орден «За мужність» III ступеня та нагрудний знак «Сталевий хрест»

«Дякуємо за довіру такої важливої події нашій команді акушерсько-гінекологічного відділення. Це дуже відповідально та вод-



Нехай малий козак росте здоровий під мирним небом України!

## ■ Пульс тижня

### Маневичі стали на дев'ять років молодшими

Офіційно затверджено дату заснування селища

Юлія МУЗИКА

На позачерговій 65-й сесії Маневичкої селищної ради депутати ухвалили історичне рішення – визнати 1901 рік офіційним роком заснування Маневич.

Дискусія щодо дати заснування селища тривала понад рік. Її ініціював місцевий краєзнавець Роман Павлюк, а підтримала громадська організація «Активна Громада Маневиччини». Раніше вважалося, що Маневичі засновані у 1892 році, проте жодних архівних підтверджень цьому не знайдено.

Натомість, науковці Волинського національного університету імені Лесі Українки, провівши фахове дослідження на замовлення громади, встановили: перша письмова згадка про станцію Маневичі датується 1901 роком. Саме його і слід вважати початком історії селища. Тобто, наступного року селище відзначатиме своє 125-річчя.

## ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ», ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНИУК)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (директор Василь НАЗАРЧУК)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 066 133 86 88.

## ■ Важливо

### Безкоштовне лікування для Захисників: які послуги доступні

Ветерани та ветеранки отримують доступ до сучасної діагностики, лікування та психологічної підтримки за державний кошт, зазначили в партії «Слуга Народу»

Катерина КОЗАЧУК

Україна продовжує системно розширювати підтримку для захисників. Одним із ключових напрямів є доступ до якісної медицини. Зокрема ветерани та ветеранки, які отримали поранення чи захворювання під час служби, тепер матимуть ширший доступ до безкоштовних медичних послуг. Ініціатива охоплює лікування, діагностику та реабілітацію у медзакладах по всій Україні.

Якісне лікування для ветеранів – це інвестиція у сильне суспільство, яке здатне вистояти й перемогти, – очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

У партії «Слуга Народу» розповіли, що ветерани та ветеранки зможуть отримати безоплатне лікування та діагностику онкологічних, інфекційних, серцево-судинних і неврологічних захворювань, а також захворювань суглобів і хребта, допомогу при черепно-мозкових травмах і посттравматичних синдромах, реабілітацію після поранень, операцій та хронічних хвороб, психологічну підтримку, отримати безкоштовні ліки, лабораторні аналізи, знеболення та харчування у стаціонарі.

«Розширення програми безоплатних медичних послуг для ветеранів – це системний крок держави. Він забезпечує доступ до лікування, діагностики та реабілітації на рівні сучасних стандартів і є складовою нашої стратегії підтримки ветеранів. Наші Захисники та Захисниці віддали здоров'я і силу заради України. Тепер ми маємо зробити все, щоб вони мали шанс на якісне лікування й відновлення. Це питання не лише медицини,

а й справедливості та людяності», – зазначила очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

#### БЕЗОПЛАТНІ МЕДИЧНІ ПОСЛУГИ

У партії «Слуга Народу» деталізували, які медичні послуги ветерани і ветеранки зможуть отримувати безкоштовно:

- При онкологічних захворюваннях:
- хіміотерапевтичне і радіологічне лікування;
- лікування та супровід пацієнтів з гематологічними

та онкогематологічними захворюваннями в стаціонарі та амбулаторних умовах.

- лабораторні (аналіз крові, дослідження спинно-мозкової рідини, молекулярно-генетичні аналізи тощо), інструментальні (МРТ, рентген, КТ, ендоскопічні дослідження, УЗД, сцинтиграфія тощо) та цитологічні дослідження, киснева підтримка тощо.

При інфекційних захворюваннях (ВІЛ, гепатити В і С):

- швидкі тести на ВІЛ і гепатити;
- аналізи крові, визначення вірусного навантаження, обстеження на супутні інфекції;

- антиретровірусна терапія та необхідні препарати;
- медичний огляд, моніторинг побічних реакцій;
- консультування сімей, профілактика передачі ВІЛ від матері до дитини;
- постконтактна профілактика (якщо звернення до лікаря відбулося протягом 72 годин).

У партії «Слуга Народу» зауважують, що гепатит С на ранній стадії піддається повному лікуванню – препарати надаються безоплатно. Для лікування гепатиту В діють окремі державні програми.

- необхідні ліки з Національного переліку та закуплені МОЗ.

При неврологічних захворюваннях:

- допомогу при ураженнях мозку, хребта, нервової системи;
- лікування посттравматичних синдромів та черепно-мозкових травм;
- психологічну підтримку – індивідуальну та групову терапію, роботу з депресіями й наслідками стресу.

При хворобах опорно-рухового апарату:

- лікування артриту, артрозу, уражень суглобів хребта;
- реабілітацію після поранень та операцій;
- консультації профільних лікарів.

Також ветерани та ветеранки безоплатно отримують: лабораторні тести, знеболювальну та інтенсивну терапію, ліки з Нацпереліку та харчування у стаціонарі.

#### ЯК ОТРИМАТИ ПОСЛУГУ?

У партії «Слуга Народу» додали, що для отримання таких послуг ветерани та ветеранки мають звернутися до свого сімейного лікаря або безпосередньо у медзаклад, який працює за Про-

Безоплатна медицина для захисників – це гарантія, що держава пам'ятає кожного і дбає про нього після фронту, – партія «Слуга Народу».

При серцево-судинних захворюваннях:

- лікування гіпертензії та інших хвороб серця;
- обстеження – ЕКГ, УЗД серця, КТ, МРТ;

грамою медичних гарантій. Щоб знайти потрібну лікарню, можна зателефонувати до контакт-центру НСЗУ за номером 16-77, або знайти лікарню на сайті НСЗУ.

■ Прощу слова!

# Захист рідної землі – це висока честь, а не кара

Інформаційний простір обурюється: щоденну хвилину мовчання називають обов'язковою, примусовою, пафосною і показушною. Про це було гнівне висловлювання столичного блогера Артура Пономарьова, російськомовного українця

Володимир ДЕМЧУК, голова ГО «Незламні нововолинці», батько полеглого Героя Вадима Демчука «Дима», який загинув 20 січня 2015 року під час оборони Донецького аеропорту

Перш за все, саме по собі поняття російськомовний українець – це як католик московсько-го патріархату, ще той оксюморон. Швидше за все, цей киянин ментально ніколи не відчував приналежності до нашої національності. Мережа повниться закликами – терміново мобілізувати! Та я все ж нагадаю, що захист рідної землі – це висока честь, а не кара, це про гідність і відвагу, про самопожертву і все найкраще, що є в людині.

І знайду аргументи у розмові, якщо хтось називатиме тих, хто працює в ТЦК та СП, що є структурним підрозділом ЗСУ, – людоловами, і ця розмова не буде з приємних!

Так, після того відео до нього телефонували військові, спілкувались і представники СБУ, опісля було каюття – але чи було воно щирим?..

## ■ Офіційно

### У вересні 80% інцидентів з ТЦК на Волині не знайшли підтвердження

Волинський ОТЦК та СП опублікував щомісячний звіт про результати моніторингу подій, що стосуються роботи своїх представників

Любомира НАТИНКА

Протягом вересня 2025 року було зафіксовано 15 інцидентів, що стосуються роботи представників ТЦК та СП. 12 інцидентів (80%) – не підтвердилися та стосувалися неправдивих повідомлень, перекручених фактів або елементів інформаційно-психологічних

операцій противника; 3 інциденти (20%) – підтвердилися. Станом на сьогодні триває 3 розслідування. Усі звернення підлягають ретельній перевірці, а факти порушень, що знаходять підтвердження, отримують відповідну правову оцінку. «Закликаємо громадян користуватися виключно офіційними джерелами інформації та не поширювати неперевірені відомості, які можуть стати інструментом дезінформації противника», – йдеться в дописі пресслужби Волинського ОТЦК та СП. ■

## У боях за Україну полягли мужні сини Волині

сЬКИЙ – боець із селища Заболоття, що на Ратнівщині; Віктор КАРПУК – боець із села Фаринки Камінь-Каширського району; Сергій КАРАБАСЬ – боець із міста Володимира; Ігор ОХРЕМЧУК – боець із міста Луцька; Микола ЯЦЮК – боець із міста Луцька; Тарас СОЛТІС – боець із міста Ковеля; Олександр МИШКО

– боець із міста Ківерці (уродженець міста Ковеля); Михайло ДУДИНЕЦЬ – боець із міста Ковеля; Віталій КУЗЬМЕНКО – боець із міста Володимира; Роман КРАСЮКОВ – боець із міста Нововолинська; Віктор МЕЛЬНИЧУК – боець із міста Ківерці; Леонід БОНДАРЧУК – боець із міста Луцька; Микола ХАРИЧЕВ –

будівлі і людські життя?! Вочевидь, його це не так бентежить ...

Вкотре звертаюся до вас, земляки, нововолинці, волинці! Невже дійсно віддати хвилину дорогоцінного часу щоденно о 9.00 так важко? Невже то стосується лише тих, кого торкнулася біда?

Хвилина мовчання – в жодному разі не формальність, і вона не повинна сприйматись як обов'язок, як щось важливе лише для тих, кого війна торкнулася безпосередньо. Це – наш спільний, щоденний обряд. Це – наш колективний борг пам'яті перед усіма, чий життя забрала війна. Кожен із нас, незалежно від віку, освіти, статусу, професії чи місця проживання, зупиняється, щоб висловити глибоку вдячність і шану.

Ми мовчимо (і подумки молимося) не лише за військових, які захищали нашу землю, а й за кожного полеглого! За невинних дітей, чий життя обірвалися під обстрілами, за дорослих цивільних, убитих у власних домівках, за лікарів, які рятували пацієнтів, за пожежних і комунальників, водіїв і педагогів, дворників і власників бізнесу, спортсменів і пенсіонерів – за всіх, хто мав жити, але став жертвою терору.

Ця хвилина – це нагадування: ми єдині у своїй скорботі та рішучості. Наша мовчанка – це найгучніший голос, що підтверджує: ми пам'ятаємо ціну свободи і ніхто не буде забутий. Нехай цей щоденний ритуал стане непорушним виявом нашої національної честі та єдності.

Зупинись. Згадай. Вшануй.

Ця війна забрала у мене сина, якому б виповнилося 50, якби не вічні 39. Допоки живу, я буду пам'ятати... Допоки живу, о 9.00 – хвилина мовчання. ■

## ■ Політична кухня

### Трамп вважає, що Україна може повернути окуповані території

Зустріч президентів України та США передувала зовсім несподіваному посту Дональда Трампа

Микола КНЯЖИЦЬКИЙ, нардеп від фракції «Європейська Солідарність»

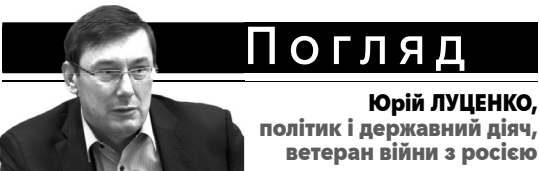
За його словами, Україна за підтримки партнерів з Європи та НАТО зможе не лише повернути окуповані території, а й, цілком можливо, рухатися далі.

На тлі заяв кількох європейських країн

НАТО останніми днями про готовність збивати російські літаки та ракети, слоган «зустрічай третю світову у третій штурмовій» знову звучить актуально.

Тож цілком імовірно, що до Дня Покрови, який відзначається 1 жовтня, ми побачимо три збиті російські MiG-31K у Балтійському морі. ■

боець із міста Луцька; Володимир АНДРІЙЧУК – боець із села Четвертня Луцького району; Василь ПРИЙМАК – боець із села Полиці Камінь-Каширського району; Олександр ХОДАЧКЕВИЧ – боець із міста Горохова; Іван КАЧУЛА – боець із села Ветли, що на Любешівщині; Олександр ЯНЧУК – боець із села Дубечне, що на Старовижівщині; Дмитро МАКАРЕВИЧ – боець із селища Заболоття, що на Ратнівщині.



## Погляд

Юрій ЛУЦЕНКО, політик і державний діяч, ветеран війни з росією

### Країні потрібен Порох

Його батько був по-справжньому щасливий лише за кермом комбайна. А сину, Петру, випала доля перти іншого плуга

Він став політиком в часи, коли країна ще не усвідомлювала, хто вона є. Тодішній Президент проповідував багатовекторність і міняв незалежність на газ. Країна тупцювала в міжчасі, а навколо нафти та газу виростали українські олігархи, які стали потужною проросійською силою в сплячій колонії.

Петро в той час пішов іншим шляхом, через українське виробництво. І це логічно привело його до політики незалежності та курсу на ЄС.

Тому – Помаранчева революція.

Тому – Асоціація з ЄС.

Тому – Революція Гідності.

Тому – безвіз, децентралізація, енергетична незалежність, 207 нових заводів, свобода слова, парламентська демократія, розбудова антикорупційних органів.

Бо знав, що або в Європу, або в тюрму народів. Третього не дано. І попереду – бій.

Він прийняв країну у стані неоголошеної війни. В казначействі було 108 тисяч гривень.

Тому відродження армії і звільнення 2/3 окупованого Донбасу.

Тому постійна дипломатична робота.

Тому вирок в держзраді Януковичу.

Тому спецконфіскація 1,5 мільярда доларів його банди. І тому половина з них – на нову армію.

На бронешилети, на бронемашини, на ракетні програми.

Тому 250 тисяч підготовлених резервістів. Зміг.

Порошенко заклав основу майбутньої незламної Української Армії і світової антипутінської коаліції.

І кремль, і наші олігархи з російським бізнесом включили кампанію дискредитації.

24/7 в ефірі, в парламенті, в церквах, на вулицях йшла битва за повернення до колоніального статусу.

Тому – Армія, Мова, Віра.

Тому – зміни в Конституції, як гарантія незмінності курсу на незалежність, ЄС і НАТО.

Встиг.

Порошенко програв вибори, але виграв країну.

Потім розгул популізму і кричущі помилки зелених дилетантів. Об Мінські угоди, які дали країні час на переозброєння, витирали ноги. Гроші ракетних програм пішли в асфальт. Оман-20 очевидно вів до майбутнього Стамбулу-22.

Тому – рух «Ні, капітуляції!».

Тому – вимоги фінансування ЗСУ.

Тому – попередження про неминучість війни. Один, з невеликою фракцією. Проти «торжествуючого бидла» і 140 кримінальних справ.

Але – не втік за кордон, як планували зелені.

Повернувся – і прийняв бій. Спочатку в судах. Потім – у битві за Київ.

Тому офіс Порошенка став центром формування батальйону ТРО, а пізніше майстернею і складами броньовиків, екскаваторів, автомастерень, квадроциклів, фпв, реб.

Тому – сотня шевронів від військових підрозділів, яким допоміг у критичний момент.

Тому – тисячі однопартійців в ЗСУ, понад 100 загиблих.

Нові, ще абсурдніші кримінальні справи, санкції, брехня. Сивина. Втомлені очі.

Але – повага мислячої частини суспільства.

Але – авторитет у світі.

Але – любляча дружина і вірні товариші.

З Днем народження, Петре Олексійовичу!

Країні потрібен Порох.

P.S. Цю колонку Юрій Луценко написав 26 вересня – у день 60-річчя Петра Порошенка.

Президент України Володимир Зеленський повідомив, що під час контрнаступу на позиції окупантів на Добропільському напрямку Сили оборони взяли в полон близько 1000 російських солдатів.

74% українців підтримують вступ України до ЄС. Найвищий рівень підтримки демонструють жителі Києва – 82%, західних областей – 80%, північних областей – 78%, центральних областей – 76%. Водночас показник підтримки на Півдні та Сході дещо нижчий – 69% та 64% відповідно. Проти вступу в ЄС на тепер виступають 6% українців, а ще 18% наразі не визначилися зі своєю позицією.

■ **Пряма мова**

«У кремлі повинні знати, що буде блекаут і в столиці росії»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, пообіцяв росії відповідь за атаки на українську енергетичну інфраструктуру:

«Якщо росія кожну зиму ставить собі за мету блекаут в Україні, то я не впевнений, що відповідь України і партнерів має бути іншою... Не треба проявляти слабкість. Якщо погрожують блекаутом столиці України, то в кремлі повинні знати, що буде блекаут і в столиці росії».

Сергій ПРИТУЛА, волонтер, закликав європейців збивати російські літаки, які порушують їхній повітряний простір:

«Згадайте як у 2015 році Туреччина збила російський Су-24, який порушив її повітряний простір, і що? І нічого! Пошипили, помахали пальчиком у кірзовому чоботі і втерли соплі. І це при тому, що Туреччина – член НАТО. Збийте один літак. Один. І побачите – нічого не буде! Не буде третьої світової. Не буде балістичних ракет на Париж чи Лондон. Буде скрип зубами на росТБ і чергові погрози ядерною палкою, яку самі ж бояться застосовувати».

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, воїн ЗСУ, закликає не обнадіюватись тим, що Дональд Трамп на словах став прихильнішим до України:

«Позиція Трампа по Україні – це відсутність позиції. Він підтримує Україну, або росію в залежності від ситуації і намагається отримати з цієї підтримки зиск. Сьогодні він підписує договір про наші рідкоземельні метали і підтримує Україну. Завтра «тре» з путіним про Арктику і тоді каже, що в Україні немає карт. Післязавтра він продасть «друга владіміра» і Україну за якусь угоду з Китаєм. Купуємо і продаємо – так зараз працює офіс президента США».

Юрій ФЕДОРЕНКО, командир 429-го окремого полку безпілотних систем «Ахіллес», депутат Кітківщини, обурений нерішучістю європейських лідерів на тлі російських атак по їхніх країнах:

«Зелені чоловічки» в Кишиневі, Вільнюсі, Ризі та Таллінні вже не виглядають як щось фантастичне. Як не виглядають фантастикою «шахеда» над Польщею. Шкода, що спокій європейців залежить, головним чином, від стійкості українців. Проте ми продовжимо свою справу. Хтось має знову і знову тиснути на гачок. Тож працюємо далі. Слава Україні!».

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий президент, про те, які насправді безпекові гарантії потрібні Україні:

«Безпекові гарантії означають, що країна, яка їх нам надає, буде сама разом із нами воювати з росією. Вона не тільки буде давати гроші. Вона не буде давати тільки зброю. Вона має взяти на себе зобов'язання воювати з росією. Це можливо, тому що саме про це пише стаття 5 НАТО. Тому я кажу: ніяких інших безпекових гарантії, ніж НАТО».

Олександр КАРПЮК, воїн ЗСУ, про «багатоходівки» путіна:

«...Тут виходить путін і каже: – Я домовився про безвіз із Китаєм! Результат: росіяни ломанулися у Китай і витрачають гроші за кордоном, ігноруючи вітчизняні товари та вітчизняний туризм. Словом, що б товариш путін робив переможне – все одно від цього виграє Китай, а РФ – втрачає».

Андрій КОКОТЮХА, письменник, вважає, що найбільша проблема Заходу – страх перед росією:

«Ні для кого в Україні не секрет, що росія – це країна-гній. Ми не боїмося росіян – ми їх зневажаємо і ненавидимо. Адже все, на чому тримається «велич» країни-агресорки, це – залякування, насильство і цілковита зневага до людського життя. Однак саме ці особливості «загадкової російської душі» найбільше лякають мешканців Європи».

Віктор АНДРУСІВ, оглядач, про українську ракетну програму:

«Ракетна програма, мабуть, – найважливіша програма сьогодні для завершення війни і початку переговорів. Але тут у нас все далеко не так райдужно, як подається на картинках. Є причина, по якій «Пекло», «Паланиця» і, скоріше за все, «Фламінго» – не полетять масово. Озвучувати її не буду, але росіяни про неї знають. Сподіваємося, що до нового року це буде вирішено, і в січні кожен росіянин відчує на своїй шкурі, що таке лягати спати під прильоти і розгрібати зранку завали з людьми».

Андрій ІЛЛЕНКО, народний депутат, воїн Сил оборони, про Зло:

«Зло – це не якась зовнішня сліпа сила. Зло – це частина людської природи. Лнь, дурість, страх, заздрість, брехня, зрада, жорстокість, байдужість – це все частина нашої природи. Добро – це теж частина нас. Але добро перемагає не завжди. І головна битва – не зовні, а всередині. Завжди всередині себе. Не треба «бути собою» – треба перемогти у битві всередині себе. Переможи свою слабкість, свою лнь, свою дурість, свою гордість, свою жалість до себе. І тоді є шанс прожити гідне життя».

Юваль Ной ХАРАПІ, ізраїльський історик, про переможців у війні:

«Війну виграє не та сторона, яка завойовує більше території, руйнує більше міст або вбиває більше людей. Війну виграє та сторона, яка досягає своїх політичних цілей. А в Україні вже ясно, що путін не досяг своєї головної військової мети – знищення української нації. путін розпочав війну, щоб довести світові, що української нації не існує, що українці насправді є росіянами... Одне стало абсолютно зрозумілим для всього світу: Україна – це цілком реальна нація, і мільйони українців готові боротися з усіх сил, щоб залишитися незалежними від росії».

■ **Усе для фронту, все для Перемоги!**

Фото: eurosolidarity.org

Більше 3000 наших партійців зараз у лавах Збройних сил. На жаль, маємо і втрати... 112 загиблих. 14 зниклих безвісти. 5 полонених.

Ось такий презент цього разу передали захисникам на Харківщину.

# 150-а поїздка Порошенка на фронт: військові отримали необхідну техніку

Велику партію дронів і техніки передали бійцям 10-ї ГШБр «Едельвейс», 116-ї, 53-ї, 60-ї, 115-ї, 93-ї та 72-ї механізованих бригад, 77-ї та 81-ї аеромобільних бригад, 509-го ремонтно-відновлювального батальйону, 54-го розвідбату, 19-го армійського корпусу та військовому шпиталю

Ольга СОКОЛОВА

З цього разу поїздка ювілейна – від початку повномасштабного вторгнення команда Фонду Порошенка і ГО «Справа Громад» 150 разів долала фронті дороги. Як говорить п'ятий президент, для нього такі подорожі – можливість не просто допомогти військовим, а й побачитися із друзями та побратимами.

«Ще минулими вихідними побували у нашій Тані Чорновол, яка разом із побратимами тримає оборону Півдня. Сьогодні ми приїхали до нашого Степана Барни, який вибиває росіян з української землі», – зазначив Порошенко під час нинішнього перебування на Харківщині.

Степан Барна особливо тішиться новому броньованому медеваку – на фронті їх критично бракує, говорить військовий. А це – дорогий час для порятунку поранених.

«Зараз складний час для логістики на передовій. Особливо в питаннях евакуації поранених і доставки провізії на передову. Саме броньовані засоби рятують життя бійців, які знаходяться на передовій, у тому числі поранених. Нам потрібні такі машини, і їх потрібно багато», – оглядає Барна обладнання для військових потреб Land Rover.

Порошенко привіз у підрозділи два броньовані Land Rover'и та Pinzgauer для військового шпиталю. Машини також укомплектовані РЕБ «ШАТРО».

«Війна вносить свої корективи, тож цього разу не всі змогли приїхати на зустріч. Мали зустрітися ще з Марусею Звіробій та «Єнотою», але ситуація на Куп'янщині дуже тяжка. Бойові дії не припиняються, тож потрібно залишатися на позиціях, щоб зупинити ворога. «Єноте», Марусю, передаю вітання, бережіть себе! Обов'язково побачимося наступного разу», – переконаний Порошенко.

«Хоч куди ми приїхали б, нас точно зустрічає хтось із колег, друзів та членів команди. Більше 3000 наших партійців зараз у лавах Збройних сил. На жаль, маємо і втрати... 112 загиблих. 14 зниклих безвісти. 5 полонених. Але існує проста істина: на фронті партійних квитків не буває – усі воїни йдуть у бій під синьо-жовтим прапором. Хоча останніми днями з телеграм-каналів російської несеться, що наша команда воює «не там», «не так» та «не з тими».

Закликаю владу: припиніть чіпати військових та ветеранів! Ми продовжуємо вкладатися в українське військо, бо іншого шляху немає. Зараз Україні найбільше потрібна єдність», – наголосив п'ятий президент. ■

■ **Неподобство**

Доходи росії від транзиту через нафтопровід «Дружба» – це го тисячі «Шахедів» на день!

Петро Порошенко вкотре закликав українську владу зупинити транзит російської нафти через нафтопровід «Дружба»

Ольга СОКОЛОВА

У коментарі журналістам Порошенко зазначив, що на гроші від цього транзиту росія може виробляти тисячу «Шахедів» на добу, або 350 тисяч на рік.

«Припиніть транзитувати російські енергоносії через українську територію. Це все тільки від вас залежить. При тому, що ми блокуємо по всьому світові російський експорт енергоносіїв, щоденно через територію України проходить майже на 25 мільйонів доларів, або більше як 7 мільярдів доларів на рік транзит російської нафти. І ці 7 мільярдів заходять для того, щоб росія могла додатково купувати зброю. На гроші, які йдуть через українську територію, росія може закупити до 350 тисяч «Шахедів». Це означає до тисячі «Шахедів» у день. Кожен із киян, кожен з українців знає, що таке «Шахеда» і їхні атаки», – сказав лідер «Європейської Солідарності».

Він також нагадав, що саме чинна влада підписала продовження контракту на транзит російської нафти, який закінчувався у грудні 2019 року.

«До речі, за часів моєї каденції ми нічого подібного не підписували по нафтопроводу «Дружба». І припинили контракт із російським «Газпромом», подавши в суд на нього до Стокгольму», – констатував п'ятий президент.

Петро Порошенко каже, що за інформацією з правоохоронних органів, деякі «нечисті на руку ділки» в Україні теж мають корупційні прибутки від російської нафти з «Дружби», тому «Євросолідарність» звернеться з цього приводу до НАБУ. ■

■ Політична кухня

# Залужний гостро розкритикував ситуацію на фронті

Ну, що ж, поки Зеленський готується до виборів, «Дзеркало тижня» опублікувало статтю Валерія Залужного, який продовжує перейматися війною та давати аналіз ситуації. Генерал надав жорстку оцінку тому, як забезпечується армія, та останнім подіям на полі бою. Зокрема, жорстко та без пафосу пройшовся по операції в Курську

Віктор ТАРАН, політолог, публіцист, громадський діяч, воїн ЗСУ

Цитую: «Практика показує, що в кінцевому підсумку ізольований тактичний прорив на вузькій ділянці фронту не приносить необхідного успіху атакуючій стороні. Оборонні війська зуміли скористатися і технологічними, і тактичними перевагами і з часом не тільки не дали тактичному прориву перерости в оперативний успіх, але і згодом самі здійснили тактичне просування – також без оперативного успіху. Ціна таких дій мені невідома, проте очевидно, що вона була занадто високою».

Також він акцентував на ролі інновацій та єдиної цілісної стратегії у перемозі над росією.

Ось ключові тези:

1. ІННОВАЦІЇ ЯК ОСНОВА СТИЙКОГО ОПОРУ

Україна не може дозволити собі воювати за інерцією чи лише традиційними методами. Технологічні рішення та інноваційні підходи стають фундаментом, який дозволяє тримати оборону і знімати з росії можливість нав'язувати власні умови.

■ Перемога кується і в тилу!

## У Камені заради ЗСУ забивали голи!

Головна мета турніру виходила далеко за межі футбольного поля – він мав на меті благодійність

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Його ініціювало та організувало керівництво Камінь-Каширської районної військової адміністрації. У футбольному поєдинку зішлись дев'ять команд: «Камінь ветерани», «Ветеран-Камінь», «Любешів ветерани», «Прикордонники», «ТЦК

У селі Древині Іваничівської громади Володимирського району вчитель ліцею керував мотоблоком з ознаками алкогольного сп'яніння. Суд призначив йому покарання у вигляді штрафу у 17 тисяч гривень.

Луцьк отримав подяку від командування військової частини А5001 за гідну службу лучанина Гнатюка Олександра Анатолійовича, який виконує бойові завдання у складі танкового батальйону у районі міста Покровськ на Донеччині. У листі-подяці, адресованому міському голові, командування військової частини високо оцінює внесок воїна.



FPV-дрони перестали бути допоміжним засобом і перетворилися на головний інструмент удару.

2. ТЕХНОЛОГІЧНА ІНІЦІАТИВА = ВИЖИВАННЯ

Історія війни доводить, що перемагає не той, хто має більше ресурсів, а той, хто швидше впроваджує нові ідеї. Якщо Україна не буде йти попереду, вона залишиться у позиції доганяючого, а це у війні рівнозначно поразці.

«Історія війни доводить, що перемагає не той, хто має більше ресурсів, а той, хто швидше впроваджує нові ідеї.»

3. ПЕРЕХІД ВІЙНИ У ПОЗИЦІЙНУ ФАЗУ

Сторони поступово укріпили фронт і створили лінії оборони, які важко прорвати. Це перетворило війну на «глухий кут», де прориви можливі лише локально і за рахунок технологічних рішень, а не класичних наступів.

4. БРАК СИЛ І РЕСУРСІВ

Україна стикається з хронічною нестачею живої сили, техніки та резервів. Без системної мобілізації та технологічної підтримки наступальні дії фактично стають неможливими, армія вимушено переходить у режим оборони.

5. РОЛЬ ДРОНІВ, ОСОБЛИВО FPV

FPV-дрони перестали бути допоміжним засобом і перетворилися на головний інструмент удару. Вони знищують бронетехніку, артилерію та живу силу, виконують розвідку й навіть доставляють боеприпаси, змінюючи саму логіку війни.

6. РОСІЙСЬКА ТАКТИКА ВИСНАЖЕННЯ

У ситуації, коли прорив фронту неможливий, росія обрала тактику «засипання» позицій живою силою. Це призводить до великих втрат, але створює постійний тиск і поступово виснажує українські війська.

7. СЛАБКІ МІСЦЯ СУЧАСНОЇ ВІЙНИ

Боротьба точиться не лише за територію, а й за контроль над зв'язком, навігацією та мікроелектронікою. Збої у цих сферах миттєво перетворюють найкращу техніку на безпорадний металобрухт і

стають критичним чинником бою.

8. НЕОБХІДНІСТЬ ДЕРЖАВНОЇ ПРОГРАМИ РОЗВИТКУ ТЕХНОЛОГІЙ

Інновації не можуть залишатися лише у сфері волонтерства чи приватних ініціатив. Потрібна системна політика із фінансування досліджень, створення виробництв, стандартизація та інтеграція цього у єдину військову доктрину. Чи є вона в Україні – питання.

9. СТРАТЕГІЯ СТИЙКОГО ОПОРУ

Україна повинна нав'язувати росії власні правила гри, постійно змушуючи її адаптуватися. Якщо ми втратимо технологічну ініціативу, то опинимося в пастці виснаження, де переможе той, у кого більше ресурсів, а це – росія.

Тож Україна має шанс перемогти тільки тоді, коли інновації стануть не хаотичною практикою окремих груп, а державною стратегією. Якщо ми не збережемо технологічну ініціативу, то перемогти росію буде дуже складно. ■

«Ветеран-Камінь», за ними – ФК «ДСНС», а третю сходинку посіли ФК «Любешів ветерани». У «бронзовій» найсильнішими стали ФК «Енергетики», далі розташувалися ФК «Камінь ветерани», а замикають трійку призерів ФК «Сошичне ветерани».

Та головна мета цього турніру виходила далеко за межі футбольного поля – він мав благодійний характер. Під час спортивного заходу міський голова Віктор Пась організував розіграш футболок наших земляків – гравців Прем'єр-ліги Едуарда Козіка та Андрія Понедельника. Ця акція додала 16 тисяч гривень до загальної скарбнички. ■



Нагороди призерам турніру вручали голова Камінь-Каширської РВА Ольга Ващук та голова Камінь-Каширської міської ради Віктор Пась.

та СП», «Поліція», «ДСНС», «Енергетики», «Лісівники». У чесній спортивній боротьбі вони змагалися за першість.

Результати турніру розділилися між трьома лігами. У «золотій» боротьба виявилася найзапеклішою: чемпіонство здобули ФК

«Прикордонники», друге місце виборили ФК «Поліція», а бронзові медалі отримали ФК «ТЦК та СП». У «срібній лізі» тріумфували ФК



## Погляд

Ігор ЛІСОВИЙ, спеціальний кореспондент газети «Волинь»

## Млинище тримає оборону

У Володимирському районі Поромівської територіальної громади є невелике село Млинище, що нараховує більше ста дворів. Здалеку воно виглядає звичайним: поля, що простягнулися до горизонту, одна вулиця, тиша, яку лише зрідка порушує гул тракторів. Але саме тут живе історія, гідна поваги й пошани

Уважний читач відразу пригадає цього усміхненого, широкоплечого фермера з села Млинище. У перші дні війни Олег Бобак разом із сином Назаром добровольцями пішли захищати Україну від російських зайд. Олег боронив державу на північних рубежах Волині, Назар у званні капітана очолював відділ, як заступник командира роти під Бахмутом.

Пана Олега читачі повинні пам'ятати із весняного випуску газети «Волинь», де він ділився своїми роздумами про майбутній цьогорічний урожай, своїми переживаннями про погоду, інші чинники, які впливають на віддачу від землі. І ось бесідуємо з ним доволі теплої минулої вересневої суботи.

У фермера був невеликий перепочинок, але спокою не давали двоє вертких внуків. Олег не приховував свого задоволення від цьогорічних агроочікувань:

– Травневі та червневі дощі трішки вносили неспокій, – ділиться колишній воїн, – але все склалося добре. Зернові дали з гектара під 80 центнерів, картопля – по 30 тонн з гектара, вже її реалізували по прийнятній ціні, невдовзі будемо молотити сою, види на неї теж – втішні. Після картоплі вже засіяли озимину.

Коли Україну накрила війна, обидва не вагалися ні хвилини – пішли захищати рідну землю. Війна випробовує людину на міцність, і вони витримали. Сьогодні, повернувшись додому, Бобаки не залишилися осторонь: вони тримають тил. Тримають так само впевнено й гідно, як тримали зброю на передовій. Їхні поля – це фронт миру. Тут замість окопів – борозни, замість пострілів – шум комбайнів, а замість тривожних ночей – важка щоденна праця. Високі врожаї, які вони вирощують, – це їхня відповідь ворогу, доказ того, що Україна живе і врожаїться.

Батько й син разом зі своїми дружинами допомагають рідній сотії волинській бригаді. Постійно – на зв'язку з однополчанами, для яких їхні посилки – це більше, ніж просто харчі чи спорядження. Це – частинка дому, підтримка, що гріє серце на передовій.

«Ми воювали – тепер вони воюють. Наш обов'язок – допомагати», – кажуть обоє.

Задоволенням цього теплого суботнього дня був й інший герой тієї весняної публікації – мій розважливий і надійний сусід, колишній механік вугледобувної дільниці колишньої шахти №1 «Новоолинська», а коли пішов на пенсію, то вже фермер – Володимир Гаєвський. На моє запитання, що в агросекторі і у вугільній лаві, напевно, найважче працювати, він з усмішкою відповів: «Ні, легко, тільки потрібно все по максимуму механізувати». І колишній механік дає волю своїй технічній кмітливості.

У Володимира також усе – в порядку на полях: зернові сипонули більше шестидесяти центнерів із гектара, засіяно озимину, через тиждень молотитимуть сою. Разом із родиною обробляє 10 гектарів і сусідам допомагає з оранкою, культивуванням землі.

... Село Млинище знає: їхні люди не зламалися. Сьогодні більше десяти млинищан на фронті боронять Україну. Хто трудиться у тилу, доводять, що героїзм – це не лише бій під кулями, а й здатність щодня вставати вдосвіта, працювати на землі, дбати про армію і вірити у Перемогу.

У час, коли кожен українець шукає своє місце у великій боротьбі, млинищани знайшли своє: поєднати хліборобську працю з військовою відвагою. Вони – приклад того, як надійний тил стає фундаментом для перемог на фронті. І таких сіл в Україні – тисячі. ■

У Волинській області у січні – червні прийнято в експлуатацію 181,9 тис.м2 загальної площі житлових будинків, що на 27,2% менше, ніж у січні – червні 2024 року. У сільській місцевості збудовано 78,7% загальнообласного обсягу, у міській – 21,3%, інформує обласне статуправління.

■ За сигналом читачів

# Чи доведеться фермеру – ветерану війни «дорізати» своїх корів?

Закінчення.  
Початок – с. 1

Ніна КОСТРУБА

НА СЕСІЇ ГОСПОДАРНИК  
ОЗВУЧИВ НЕ ОСОБИСТІ,  
А ПРОБЛЕМИ ОДНОСЕЛЬЦІВ

Розмірковувати над цим питанням заставив телефонний дзвінок від «молочного» фермера із села Четвертня, що на Маневиччині, ексдепутата Колківської селищної ради, учасника бойових дій, ветерана російсько-української війни Олександра Махновця. Чоловік не приховував занепокоєння ситуацією, що постала перед ним та йому подібними. Розмова з Олександром Івановичем дещо прояснила, але, що основне, ще раз переконала, наскільки наші українські люди працююві та прив'язані до землі...

А знайомство із цим чоловіком відбулося вже на 53-ій черговій сесії Колківської селищної ради, куди Олександр Махновець приїхав, щоб озвучити давно наболілі питання, що стосувалися жителів його села Четвертня. І, як пізніше з'ясувалося, що серед запланованих на цій сесії 61-го питання, його звернень там не було. Хоча, як пояснив чоловік, їх він озвучував вже неодноразово чиновникам селищної ради, у тому числі і на попередній сесії.

У Четвертні, ще не так багато років тому, у хазяйствах утримувалося понад 850 голів корів, а зараз напевно і сотні нема.

Після вшанування хвилиною мовчання загиблих захисників та померлого депутата – жителів селищної ради, слово одразу надали фермеру Махновцю. Його звернення стосувалися, по-перше, виділення земельних ділянок нашим захисникам, ветеранам війни, родинам загиблих по старостатах селищної ради; по-друге, надання цій же категорії громадян пільгового палива. Третє питання стосувалося енергетики, а саме: очищення зелених насаджень, де проходять лінії електропередач. І жодного слова, що стосувалося його особисто, адже вже знала, що Олександр Махновець – голова сімейного фермерського господарства «Добробут». Здивувала небайдужість цієї людини до проблем односельців, його вболівання за спільні справи.

Чого люди через неорганізованість місцевої влади мають страдати? Відповідь селищний голова Олександр Палінкевич



Розпочинається новий день, худоба Олександра Махновця поки що йде на випас...

аргументував приблизно так: «Такі питання у компетенції виконавчого комітету». А ще додав, мовляв, не все так відразу можна вирішити, адже селищна рада є дотаційною.

Оскільки моє редакційне завдання стосувалося сімейного фермерського господарства, то й подальшу розмову скерували у це русло.

«КУПИТИ ПЛЕМІННУ ХУДОБУ ЗА 150 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ МАЛІ ФЕРМЕРИ НЕ ЗМОЖУТЬ»

54-річний Олександр Махновець народився та зростає в селі Четвертня, що на Маневиччині, у родині колгоспних трудівників. Тому нелегку сільську працю пізнав із дитинства, хоча про труднощі не обмовився жодним словом. Школа, Колківське училище, строкова служба, одруження, трудове життя... І так крок за кроком душею і серцем прикипів до землі, до праці у сільському господарстві. А любов до тварин стала складовою його трудової діяльності.

А почалося все з 2010-го, більше 15 років тому, з утримання у власному господарстві спочатку трьох, згодом п'яти і більше корів. Чоловік пригадає роки, коли очільником обласної державної адміністрації на Волині був світлої пам'яті Борис Петрович Климчук, який всіляко цікавився станом справ у сільському господарстві, в одноосібників, у фермерів. Він не боявся приїхати у найвіддаленіше село та підтримати селянина і словом, і ділом. Тоді були виплати дотацій власникам особистих селянських господарств, які утримували трьох і більше корів, безплатна видача доїльних установок, видавали і жом для годівлі тварин.

«Суть у тому, що Борис Петрович думав про сільгоспвиробників і завжди казав: «Працуйте, а ми допоможемо». Ось тому у ті роки люди масово заводили худобу і працювали із задоволенням», – пригадав фермер. На цей же час, за його словами, «йде політика на знищення во-

линського молочарства».

Бо коли б була підтримка з боку влади, то таких господарств, як його «Добробут», у їхньому селі було б набагато більше.

– Олександр Івановичу, то зараз ви отримуєте хоч якусь дотацію на худобу? – запитую.

– До повномасштабного вторгнення кацапів виділялась невелика підтримка з місцевого бюджету. У 2023 – 2024 роках дотації за підтримки американців (ініціатива відбулася за участю Агентства США з міжнародного розвитку для допомоги українському агросектору. – Авт.) були для тих господарів, хто утримував 3 та більше корів. Плюс такому фермерському господарству виділяли по тонні міндобрив. На сьогодні немає нічого. Щоб оновити поголів'я, звертався до департаменту агропромислового розвитку Волинської ОДА та отримав відповідь, що посприяти не можуть. А купувати племінну худобу за 150 тисяч гривень – не по фінансах. Якщо таке буде відношення до фермерів, то у недалекому майбутньому на селі буде нуль корів. Ніхто їх утримувати не буде, – каже господарник.

«ЖИВЕМО В ОДНІЙ КРАЇНІ, ВИРОБЛЯЄМО ОДНУ ПРОДУКЦІЮ, А ЦІНИ – ТАК РІЗНЯТЬСЯ...»

Сьогодні у сімейному фермерському господарстві Махновців «Добробут» нараховується 15 корів плюс молодняк. Гарно доглянута худоба поки що випасається на сіножатях, які орендують у своїх односельців. Все на законній основі та із виплатою орендної плати.

– Розкажіть щодо ціни на молоко...

– Все почалося з інформації, яка «проскочила» у TikTok, що на Вінничині за кілограм базисного молока одноосібникам за серпень ц. р. платили

17 – 19 гривень. Помічниками для цього підтвердження стали коментарі. І що ви думаєте, це – правда! Хоча не скрізь ціна однакова. А моє молоко жирністю 3,4 відсотка, яке ми відправляємо на ТДВ «Рожищенський сирзавод» (ТМ «Тулчинка»), приймали за серпень по 12 гривень за кілограм. При тому запевняють, що це – досить нормальна ціна. Всі вигоди, які надійшли від заводу, а це – доїльні апарати, охолоджувачі, генератори – виконані. Чому там дорожче? Бо це – бізнес, відповідають. Не можу зрозуміти: живемо в одній країні, виробляємо одну продукцію, а ціни так різняться. У Четвертні, ще не так багато років тому, у хазяйствах утримувалося понад 850 голів корів, а зараз напевно і сотні нема. Тільки на моїй вулиці було 12 господарств, де тримали три і більше корови.

А тепер порівняємо, яка ціна в магазинах? 900-грамова упакована коштує у межах 50 – 60 гривень і жирність значно нижча. Ось вам і бізнес! Зараз молочний ринок України закриває Польща. Їхня продукція дешевша за українську, хоча закупівельна ціна на молоко набагато більша. На мою думку, там держава думає про виробників.

ПІСЛЯ ПОРАНЕННЯ ЛІКАРІ БОРОЛИСЯ ЗА ЙОГО ОЧІ

Наша розмова з Олександром Махновцем відбувалася у колі його побратимів – вете-

ранів війни, які захищали Україну, отримали поранення і були демобілізовані. Це – афганець, житель села Куликовичі Андрій Деркач, Микола Гончар із Колок, який у 59 років пішов на фронт, Михайло Гагаловський, батько 5 дітей з Борович. Згадуючи пережите, втрачених побратимів не приховували сліз. На моє прохання зробити спільну світліну – пообіцяли сфотографуватися після Перемоги.

Олександр Махновець у перші дні повномасштабного вторгнення разом із Андрієм Деркачем (постійно називав його Андрійком) вступили до лав ЗСУ. А вже на початку квітня 2022 року їм 63-я окрема механізована бригада перебувала на Миколаївському напрямку. Затим – Херсон, Бахмут, Серебрянські ліси на Луганщині... Тут особливо були запеклі бої, де українські військові тримали оборону від штурмів російських окупантів, які намагалися просунутися на Лиманському напрямку. 31 місяць захищав рідну землю Олександр Іванович. Отримав поранення 16 квітня 2024 року. Тривалий час провів у госпіталі, де лікарі боролися за його очі. Каже, що справжню людяність, чуйність, співпереживання зустрів у КП «Рожищенська багатопрофільна лікарня», зокрема від завідувачки неврологічного відділення Світлани Кучмук, його персоналу. У кого з військових є проблемами із зору, ветеран війни радить звертатися до львівського професора-офтальмолога, керівника міського медичного центру «Мікрохірургія ока» Ігоря Новицького, Людини з великої букви.

ЗАМІСТЬ ПІСЛЯМОВИ

– То які у вас зараз плани? – запитую.

– Нині щось планувати важко, бо завтрашнього дня поки не бачу. Але я дуже люблю свою справу, люблю землю і працювати на ній. Коли сієш, ореш, кругом тихо і спокійно, хіба це не краса? Добре на душі, коли порядок у господарстві, гарні надії. Але за це повинна бути і відповідна віддача. Поки що до нового року корівок збувати не збираюся, хоча у пориві емоцій можу сказати, що доведеться збувати, бо слово «дорізати» щодо моїх «чорнорябих» – це як ножем по серці. ■

КОМЕНТАР

Заступник директора департаменту агропромислового розвитку Волинської ОДА Людмила ПЕТРИКАНИН:

«Закупівельна ціна на молоко в Україні не є об'єктом державного цінового регулювання, формується переважно ринковими механізмами, але на неї впливають кілька ключових факторів. Переробні заводи встановлюють закупівельні ціни, орієнтуючись на якість молока, обсяги поставок, логістику.

Між невеликими виробниками, особистими селянськими господарствами та переробними молокопідприємствами часто діють закупівельники, які впливають на кінцеву ціну. Через них ціна може бути нижчою. Тому при великих обсягах поставок доцільно укладати прямі договори з молокозаводом.

Що стосується дотацій.

У 2025 році з обласного бюджету на фінансування Комплексної програми розвитку агропромислового комплексу Волинської області виділено 1 млн грн на виплату дотацій за вирощування молодняка ВРХ для господарств населення, сімейних фермерських господарств (до 50 голів, у розмірі 2 тис. грн за голу). У цьому році ця підтримка вперше діє на умовах співфінансування з місцевими бюджетами 50% на 50%. Дотацію виплачено для 192 власників за утримання 505 голів молодняка ВРХ. Друга подача документів буде у листопаді поточного року».

РЕКЛАМА

ПП БУРМАКА Н.П.  
4, 11, 18 жовтня.  
ефективне лікування від  
АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,  
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,  
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне  
www.nadiya.com.ua  
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):  
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,  
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58  
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1  
(0472) 63-16-16, 63-25-28  
Працюємо за попереднім записом.

РЕКЛАМА

ТІЛЬКИ 12 ЖОВТНЯ О 8:00

Гарвард медикал кїв, центр німецького устаткування  
harvardmedical.com.ua  
УСУНЕННЯ ГІПЕРПЛАЗІЙ І АДЕНОМ ПРОСТАТИ, КАМІННЯ  
В НИРКАХ ДО 5 СМ, СЕЧОВОМУ І ЖОВЧНОМУ МІХУРАХ,  
ЗОБ, ЗАХВОРЮВАННЯ ЩИТОВИДНОЇ ЗАЛОЗИ, ПСОРІАЗ,  
ВІТІЛІГО, ОПЕРІЗУЮЧИЙ ЛИШАЙ, ТРОФІЧНІ ВИРАЗКИ,  
ТРОМБОФЛЕБІТ, ВАРИКОЗ ВЕН.  
БЕЗ ОПЕРАЦІЙ, МЕТОДОМ ВІБРОЛАЗЕРА І ВІБРОСТРІЧКИ,  
З ВИКОРИСТАННЯМ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ, ВИРОБНИЦТВА VVL GMBH  
ЛІКУЄМО АДЕНОМИ З БОЛЯМИ, КРОВ'Ю В СЕЧІ,  
З КАТЕТЕРАМИ.  
Вже на другий день ви мочитесь не 8-10 разів, а 1-2 рази.  
ТІЛЬКИ З ГАРАНТІЄЮ І ПЕРЕВІРКОЮ ПО УЗД ДО І ПІСЛЯ.  
ЗАМІНА СУГЛОБА НЕ ПОТРІБНА!  
(якщо потрібно повторне ендопротезування)  
ТОЧКОВЕ АКУСТИЧНЕ ЗБІЛЬШЕННЯ ЩІЛЬНОСТІ КІСТКОВИХ  
ХРЯЩОВИХ ТКАНИН З ПЕРЕВІРКОЮ ПО МРТ,  
(робите самостійно).  
Вже через 2 години ви можете перевіряти. Щільність  
тканин збільшується на 15-20%. Виконується за протоколом,  
технології, та обладнання світової організації здоров'я.  
LIKUVANNYA-OSTEOPOROZU.SITE  
Рівне, вул. Академіка Грушевського 42 Б, коворкінг  
«Атмосфера», конференцзал.  
Вартість і запис по 063-643-3094,  
Увага! Попередній запис з 7 жовтня, 8:00.  
ЗНИЖКА 50%  
Самолікування шкодить вашому здоров'ю. Ліцензія МОЗ № АЕ 638497 від 26.03.2015.

РЕКЛАМА

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

Є у наявності, а також на замовлення: балки, крокви, дошки  
обрізані та необрізані, рейки монтажні, сухі столярні дошки  
після камерної сушки. Вироби з дерева на замовлення  
(надвірні туалети, буди для собак та інше). Доставка.

Тел.: 0662945953, 0978154505.

## ■ На лінії вогню

# Про їхню бойову операцію скажуть: «Руками розвідників тоді володів Бог»

У Мирона Химиці з Нововолинська є конкретна адреса його першого подвигу і його побратимів у війні з росією

Із цим широкоплечим, врівноваженим, приємним на вигляд, ще донедавна сержантом-розвідником, головним сержантом роти 14-ої механізованої бригади імені князя Романа Великого, ведемо бесіду неподалік Алеї Героїв на майдані імені В'ячеслава Чорновола. Вражає у спілкуванні його чиста літературна українська мова

Ігор ЛІСОВИЙ

**ОРДЕН «ЗА МУЖНІСТЬ» МИРОНУ ХИМИЦІ ВРУЧАВ САМ ПРЕЗИДЕНТ**

— Ось першою на нас дивиться з портрета, — мовить Мирон, — наш бойовий медик Оксана Горпинич. Скільком хлопцям вона життя врятувала — не перерахувати, і нашому командир, старшому лейтенанту Ігорю Скучинському... Майже з усіма я бачився на фронті. Безпосередньо з ворогом стикнулися 28 лютого 2022 року. Отримали бойове завдання — знищити ворожу бронегрупу, а конкретно це виявилася батальйонна тактична група. На Житомирській трасі у селі Ситняки біля бару «Асторія» ми її розгромили. У нашому складі було два танки, одна БМП і 11 військових. Серед нас не було втрат. Тоді й побачив перших рашистських полонених — це були контрактники, думали, що їх будуть зустрічати квітами і посмішками. Зустріли, та як українці зустрічають ворогів! Мирон Химиця за цей подвиг був удостоєний ордену «За мужність» третього ступеня і отримав його з рук Президента України. Володимир Зеленському наш Герой подарував шеврон бригади.

**НА ЗАХИСТ ДИПЛОМА В ПОЛІТЕХНІКУ ПРИБУВ У ВІЙСЬКОВІЙ ФОРМІ**

У кожному місті є люди, про яких говорять з повагою та гордістю. Вони живуть серед нас — скромні, прості, але за їхніми плечима історія, які змінюють хід подій. Одним із таких є Мирон Химиця, 31-річний нововолинець, воїн, який пройшов війну не з чужих розповідей, а власними дорогами фронту. Його життєва дорога складалася: як у більшості одностайних: школа, місцевий електромеханічний технікум, здобуття вищої освіти у Львівській політехніці.

А от далі — це вже життєва дорога патріота, юнака із твердими переконаннями. На захист диплома у виші він уже їхав із війни — з Донеччини, часів АТО — ООС і у військовій формі, був наймолодшим дипломником і єдиним із 120 випускників, хто вже знав запах війни. Мирон — ветеран АТО, один із тих, хто ще у 2015-му став на



Наш захисник Мирон Химиця у перервах між боями.

захист країни, коли на сході вперше загриміла війна. Але для нього вона не завершилася жодним перемир'ям чи пафосними словами.

— У 2015 році, — продовжує Мирон, — був мобілізований у ЗСУ, розпочав службу у зведеному батальйоні. Батькам не признавався деякий час, мотивував, що призваний на строкову службу. Але коли вони приїхали на Яворівський полігон до мене на прийняття присяги і побачили різновіковий склад підрозділу, то й розсекретили все. Через деякий час ми були передислоковані на Донеччину і по прибутті відразу відчули війну: рашисти нас обстріляли реактивною, а потім ствольною артилерією. Хтось із місцевих здав, тоді вони там волали, щоб путін прийшов і їх врятував.

**Тоді й побачив перших рашистських полонених — це були контрактники, думали, що їх будуть зустрічати квітами і посмішками. Зустріли, та як українці зустрічають ворогів!**

Мене, як солдата з вищою освітою, агітували стати офіцером, пройшовши курси, але я щось не бачив себе військовим. Та й за рік вистачило адреналіну, емоцій на тій першій війні. Після демобілізації працював на шахті, за кордоном, але через два роки відчув — щось тягне мене в армію. І товариші вже служили за контрактом у 14-ій бригаді. Подумав — і став контрактником. До початку повномасштабного вторгнення на війні був під час ротаций.

**«КОЛИ НА ГОРИЗОНТІ З'ЯВИЛАСЯ ВОРОЖА КОЛОНА — РІШУЧІСТЬ ПЕРЕМОГЛА СТРАХ»**

У лютому 2022 року Мирон Химиця знову вирушив на фронт — тепер як розвідник. Його друга бойова історія почалася у найгарячіші дні нової хвилі вторгнення.

Тоді, на Житомирщині, коли ворог рвався вперед, Мирон разом із одинадцять-

ма побратимами влаштував засідку. Вони чекали. Холод, земля, нерви, пульс у скронях. І коли на горизонті з'явилася ворожа колона — рішучість перемогла страх. Вогонь охопив залізо, і чорний дим став знаком: Україна не здається. Та колона росіян так і не рушила далі. Як мовив командир Ігор Скучинський, що руками розвідників тоді володів Бог.

— Війну я зустрів із побратимами на Рівненському полігоні, — продовжує Мирон, — готувалися до чергової ротации на Схід, відпрацьовували бригадне злагодження. Правда, техніку напередодні заправили на повні баки, отримали по два боекомплект і була вказівка, що вночі можлива бойова тривога. Не вірилося, що буде війна. Але вона прийшла, спросоння

говорили, що у нас війна з 2014 року. Але коли відкрили телеграм, інші платформи і побачили масовану ракетну атаку, зрозуміли, що до чого. Менш ніж за дві години вже були в автомобілях і війну зустріли в дорозі. Основні сили бригади вирушили на Київщину, ми виконували бойові завдання на Житомирщині. Тоді місцеве населення масово стало на захист України, озброювалися нашивками рушницями, нам вказували точки пересування ворога.

**«НЕ РОЗУМІЮ, ЯК ЛЮДИ ТУТ, НА ВОЛИНІ, НЕ УСВІДОМЛЮЮТЬ, ЩО ТАКЕ ВІЙНА?»**

Сьогодні сержант Мирон Химиця, після лікування важких поранень, перебуває у рідному Нововолинську. Ще й далі треба проходити його певні етапи. Як воїн зникає до цивільного життя?

— Важко, — відповідає, — не розумію, як люди тут, на



Фото з особистого архіву Мирона Химиці.



Волині, не усвідомлюють, що таке війна? Вони вважають, що вона десь далеко, за тисячу кілометрів. Одумайтесь, ця відстань — це година льоту для ракети. Відкиньте думку, що моя хата з краю. Кого війна зачепила втраченої людини, чи когось з родини, тоді оговтуються... Не слід лякатися ЗСУ і слухати розмови, що когось там ТЦК запакували у бус, потрібно самому йти на курси, у тир вчитися стріляти, звертатися у рекрутингові центри. В армії потрібні люди з десятиками інших професій — водії, діловоди, зварники, кухарі. У військах постійний недокомплект особового складу і відсидіти нікому не вдасться. Мій брат Михайло сьогодні також в ЗСУ, у 14-ій бригаді в батальйоні безпілотних систем захищає нас із вами від рашистів.

Мирон дуже схвально відгукнувся про спеціалістів відділу супроводу ветеранів війни міського управління соціального забезпечення Нововолинської міської ради, які надають конкретну допомогу, особливо в оформленні документів. Життєвий шлях Мирона Химиці — це шлях багатьох українців, які не обрали спокою, бо знали: свобода ніколи не приходить сама. Її треба виборювати.

У Нововолинську про Мирона говорять як про людину, котра не втратила людяності навіть серед вибухів і смерті. Ветеран, воїн, побратим — але перш за все, людина, яка любить свою землю. Його приклад — це не лише розповідь про війну. Це нагадування нам усім, що справжня сила — в тих, хто не зламався й не зрадив. І коли у місті запитують: хто такий Мирон Химиця, то відповідь буде короткою, але вагомою: це — наш Герой. ■

## ■ Пульс тижня

## Фальшива відстрочка не спрацювала

У Володимирі судили чоловіка, який хотів виїхати за кордон з «липовими» документами про відстрочку та пропонував хабар прикордонникам

Ігор БУГ

Як інформує інтернет-видання «БУГ» із посиланням на реєстр судових рішень, чоловік призовного віку підробив тимчасове посвідчення військово-лікарської комісії про непридатність до служби у Збройних Силах України. З цими документами планував виїхати за кордон через митний пункт пропуску «Устилуг — Зосін».

Коли зрозумів, що інформацію на достовірність перевірять, вирішив дати хабар працівнику державної прикордонної служби України. Щоб «пришвидшити» проходження паспортного контролю та уникнути затримання, чоловік надав 100 євро та 1000 гривень. Але це не спрацювало: кримінальну справу таки відкрили, і передали до суду.

У суді обвинувачений визнав себе винним повністю. Розповів, що він через мережу інтернет домовився з незнайомою йому особою про виготовлення підроблених документів, передавши своє фото та анкетні дані. Розумів, що документи є підробленими.

Володимирський міський суд призначив чоловіку 59 500 гривень штрафу, додатково з нього стягнуть 3029 гривень судових витрат за проведення судово-технічної експертизи документів. ■

## Волинянин через п'яну сварку втратив ногу

Зловмисник перебуває під вартою

Наталка МУРАХЕВИЧ, речниця прокуратури Волині

За процесуального керівництва прокурорів Луцької окружної прокуратури 23-річному жителю міста Берестечка повідомлено про підозру у заподіянні знайомому тяжких тілесних ушкоджень (ч. 1 ст. 121 КК України).

Встановлено, що 28 вересня 2025 року нетверезий чоловік під час сварки вдарив 36-річного громадянина ножом у стегно. Через спричинену травму потерпілому у лікарні ампутували ногу.

Суд обрав підозрюваному запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. ■

## Пенсіонер на Поліссі упіймав «золоту рибку»

Адже за браконьєрство на озері сплатить понад 180 тисяч гривень

Любомира НАТИНКА

Прокурори Ковельської окружної прокуратури довели в суді винуватість 66-річного жителя села Пульмо Ковельського району у незаконному зайнятті рибним добувним промислом, що заподіяло істотну шкоду (ч. 1 ст. 249 КК України).

Встановлено, що чоловік 21 травня 2025 року за допомогою забороненого знаряддя лову — риболовецьких сіток — незаконно ловив рибу на озері «Мале Чорне» на території Шацького національного природного парку. Про це повідомляє Ковельська окружна прокуратура.

Із незаконним уловом, який згодом оцінили у понад 180 тисяч гривень, його затримали працівники поліції разом із працівниками НПП.

Суд призначив волинянину покарання у виді 2 років пробачного нагляду та задовольнив позов прокурорів про стягнення з нього усієї суми збитків, завданих природі його незаконними діями. ■

**Україні вдалося повернути з росії 1641 дитину в межах ініціативи Bring Kids Back UA.** Про це повідомив уповноважений Верховної Ради України з прав людини Дмитро Лубінець.

**Україна цього сезону (2024 — 2025 роки) відправила на зовнішні ринки 16,8 тис. тонн яблук вартістю 10,1 млн. доларів.** У вазі це на 64% менше, ніж у сезоні 2023 — 2024 років, коли експорт склав орієнтовно 47 тис. тонн яблук.

**Погана інформація: кровопивця путін підписав указ про осінній призов на військову службу у жовтні — грудні росіян, віком від 18 до 30 років.**

Знай наших!

# Питний мед «З'їзд монархів 1429» волинянина Володимира Дмитрука – найсмачніший у світі!

Коли наш земляк вийшов на сцену отримувати заслужену нагороду в столиці Данії – місті Копенгагені, то розгорнув синьожовте знамено і голосно вигукнув: «Слава Україні!». Велелюдне іноземне товариство відповіло: «Героям слава!» – і привітало жителя села Полонка Луцького району оваціями та захопленням

Лесья ВЛАШИНЕЦЬ

«Я присвятив свою перемогу рідному місту!»

Цими днями в столиці Данії Копенгагені відбувся 49-й Міжнародний конгрес бджільництва – «Апімондія-2025» – подія, яка раз на два роки, вже майже століття, об'єднує бджолярів, учених, виробників обладнання, медоварів та інших фахівців для обміну досвідом, презентації інновацій та обговорення актуальних питань у галузі бджільництва.

Цьогоріч прийматиме знаменитостей зі світової пасіки мали честь асоціації бджолярів Данії, Швеції та Норвегії. Україну на цьому форумі представляла делегація, до складу якої увійшли професіонали з Київської, Волинської, Івано-Франківської, Тернопільської, Полтавської, Харківської та інших областей. У рамках

«Апімондії» відбувся і міжнародний конкурс питних медів, де напій «З'їзд монархів 1429», створений волинянином – головою обласної організації пасічників Братство бджолярів Землі Волинської

«Ройовий Стан», заступником голови Гільдії медоварів України, віцепрезидентом Спілки пасічників України, головою «Бджолярського Кругу України», власником закладу «Медова хата» Володимиром Дмитруком – отримав золоту медаль.

Дізнавшись цю новину, газета «Волинь» під час церемонії нагородження першою привітала нашого земляка і, як мовиться, з перших вуст передала Волинському краю його скромні слова під прапором України в далекій

Скандинавії: «Я присвятив свою перемогу рідному місту!».

«Усі ми їхали на конгрес, як одна команда»

Загалом наші земляки Володимир Дмитрук і Антон Шотік почувалися своїми й на цьому багатотисячному конгресі – вже не першому в їхньому бурхливому бджолярському житті.

– Ми, українці, знову презентували Україну єдиною командою, яка мала мі-

тало його оваціями та захопленням (переглянути відео цього зворушливого моменту триумфу волинянина можна за цим QR-кодом).

За попереднього інформацією, наступного разу бджолярі світу зустрінуться на 50-му ювілейному Міжнародному конгресі «Апімондія-2027» у Дубаї, а після цього – в Німеччині. Володимир Антонович каже, що в складі команди бджолярів України він обов'язково знову порадує світ оригінальною медовою продукцією.

«ДАНЦІ ЛЮБ'ЯЗНО УСМІХАЛИСЯ, ЗУСТРІЧАЮЧИ НАС У ВИШВАНКАХ»

Попри постійну зайнятість у виставкових зонах, делегація з України знайшла час подивитися визначні місця Копенгагена й розгледіти настрої його мешканців.

На експерсії в столиці Королівства Щастя українські бджолярі, звісно, теж одягали вишиванки. Побачивши неповторні кольори та візерунки, данці привітно усміхалися, а багато хто пробував вітатися словами «Слава Україні!». Володимир Антонович сподобалося й те, що почути історію міста доступно, відшукавши в послугах для туристів її українську («не москальську») мову, – російською, до свого сорому, ще користуються європейці.

Розпитуючи, чи можна насолодитися переможним смаком медового напою в «Медовій хаті» чи в інших закладах Дмитруків у Луцьку, один з яких, до речі, як на долоні, перед вікнами редакції газети «Волинь». Наразі – ні, бо його кількість уже дуже обмежена! Дванадцять років тому пан Володимир зварив лише 200 літрів тої смакоти. Її запас швидко «вивозив» для дегустації на різних бджолярських форумах.

У нашій розмові Володимир Антонович знову почувався вдячним за передану науку нинішньої справи свого життя – родині дружини Тетяни, за вміння виробляти оригінальні смаколики, та навчати юних лучан вмінно працювати з медовою сировиною – донькам Катерині та Ірині.

А наостанок повідав чудову новину: лучани та гості міста матимуть можливість спробувати його найсмачніший у світі медовий напій. І це станеться в 2029 році, коли Волинь та Україна відзначатимуть 600-ту річницю з'їзду європейських монархів. Задля цього цими днями медовар буде закладати напій на бродіння, а з працівниками управління культури та промоції Луцької міської ради вже обговорюється його ексклюзивний бренд.

Тож, сподіваємося, через чотири роки читачі «Волині» захоплються переповідадуть одне одному: «І я там був, і крутий мед Дмитрука пив». А як у Володимира Антоновича з'явилася любов до медової справи – читайте за цим QR-кодом:



«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.

«Я присвятив свою перемогу рідному місту», – скромно зазначив Володимир Дмитрук, отримуючи золоту нагороду переможця.



сїю розказати та показати, що наша країна не просто бере участь у престижній «Апімондії», а є однією з передових держав у розвитку галузі бджільництва, – розповів головний медовар Волині. – В нашій команді були люди, які займаються, скажімо, наукою чи виробництвом бджільницького обладнання й інвентарю, вошиною, інноваціями, чи медоварінням, як ось ми з Антоном. А разом ми склали картину про українське бджільництво! У Копенгагені наша локація не вирізнялася великою площею та вартісним облаштуванням, але біля нашого стенда протягом п'яти днів конгресу було завжди людно, душевно, широкі й просто. Іноземцям було цікаво чути про наші напрацювання, смачно – дегустувати мед та незабутньо – фотографуватися з нами. Багато хто зробив донат на ЗСУ та отримав синьо-жовті браслети та красиві бджільки-сувеніри, зроблені учасницями делегації спеціально для цієї події.

Імените журі теж зауважило вражаючу увагу учасників форуму до українців й удостоїло їхню команду срібною нагородою в номінації за найкраще представлення своєї країни. Приємно й те, що бронзову нагороду за винахід для очистки сіток від прополісу отримав пасічник із Київщини Роман Двикалюк.

«СЕКРЕТ УСПІХУ – ЦЕ ЛЮБОВ ДО СВОЄЇ СПРАВИ!»

Перемога в Копенгагені – це не перше визнання лучцьких бджолярів. На «Апімонді-2022» у Стамбулі Володимир Дмитрук отримав «золото» за медак (хмільний напій із вмістом трав, меду) «П'янка вишня», а Антон Шотік – «бронзу» за медівку «Медова Ягода».

Медовар не таїть: був упевнений, що й «З'їзд монархів 1429» потрапить у трійку кращих. Мовляв, «він того вартий» смаком, ароматом, текстурою, консистенцією, якістю сировини та назвою – дзеркалом важливої історичної події, що відбулася в рідному місті майже шість століть тому.

– Який секрет цього успішного рецепту? Найперше, це – любов до своєї справи. Далі йде дотримання тих технологій, які сам розробив. І, звичайно, роки теж роблять із напоєм чуда. У «З'їзді монархів 1429» – 12 років «витримки», тому, коли журі присвоїло йому «золото», я не дуже здивувався! Своєрідною великою перемогою для мене зазвичай є спілкування з людьми, перейнятий досвід! Це додає сили, натхнення та бажання перемогти наступного разу», – каже пан Володимир.

Отримати заслужену нагороду лучанин вийшов із прапором України та словами «Слава Україні!» Велелюдне товариство ві-

тало його оваціями та захопленням (переглянути відео цього зворушливого моменту триумфу волинянина можна за цим QR-кодом).

За попереднього інформацією, наступного разу бджолярі світу зустрінуться на 50-му ювілейному Міжнародному конгресі «Апімондія-2027» у Дубаї, а після цього – в Німеччині. Володимир Антонович каже, що в складі команди бджолярів України він обов'язково знову порадує світ оригінальною медовою продукцією.

«ДАНЦІ ЛЮБ'ЯЗНО УСМІХАЛИСЯ, ЗУСТРІЧАЮЧИ НАС У ВИШВАНКАХ»

Попри постійну зайнятість у виставкових зонах, делегація з України знайшла час подивитися визначні місця Копенгагена й розгледіти настрої його мешканців.

На експерсії в столиці Королівства Щастя українські бджолярі, звісно, теж одягали вишиванки. Побачивши неповторні кольори та візерунки, данці привітно усміхалися, а багато хто пробував вітатися словами «Слава Україні!». Володимир Антонович сподобалося й те, що почути історію міста доступно, відшукавши в послугах для туристів її українську («не москальську») мову, – російською, до свого сорому, ще користуються європейці.

Розпитуючи, чи можна насолодитися переможним смаком медового напою в «Медовій хаті» чи в інших закладах Дмитруків у Луцьку, один з яких, до речі, як на долоні, перед вікнами редакції газети «Волинь». Наразі – ні, бо його кількість уже дуже обмежена! Дванадцять років тому пан Володимир зварив лише 200 літрів тої смакоти. Її запас швидко «вивозив» для дегустації на різних бджолярських форумах.

У нашій розмові Володимир Антонович знову почувався вдячним за передану науку нинішньої справи свого життя – родині дружини Тетяни, за вміння виробляти оригінальні смаколики, та навчати юних лучан вмінно працювати з медовою сировиною – донькам Катерині та Ірині.

А наостанок повідав чудову новину: лучани та гості міста матимуть можливість спробувати його найсмачніший у світі медовий напій. І це станеться в 2029 році, коли Волинь та Україна відзначатимуть 600-ту річницю з'їзду європейських монархів. Задля цього цими днями медовар буде закладати напій на бродіння, а з працівниками управління культури та промоції Луцької міської ради вже обговорюється його ексклюзивний бренд.

Тож, сподіваємося, через чотири роки читачі «Волині» захоплються переповідадуть одне одному: «І я там був, і крутий мед Дмитрука пив». А як у Володимира Антоновича з'явилася любов до медової справи – читайте за цим QR-кодом:

«ДАНЦІ ЛЮБ'ЯЗНО УСМІХАЛИСЯ, ЗУСТРІЧАЮЧИ НАС У ВИШВАНКАХ»

Попри постійну зайнятість у виставкових зонах, делегація з України знайшла час подивитися визначні місця Копенгагена й розгледіти настрої його мешканців.

На експерсії в столиці Королівства Щастя українські бджолярі, звісно, теж одягали вишиванки. Побачивши неповторні кольори та візерунки, данці привітно усміхалися, а багато хто пробував вітатися словами «Слава Україні!». Володимир Антонович сподобалося й те, що почути історію міста доступно, відшукавши в послугах для туристів її українську («не москальську») мову, – російською, до свого сорому, ще користуються європейці.

Розпитуючи, чи можна насолодитися переможним смаком медового напою в «Медовій хаті» чи в інших закладах Дмитруків у Луцьку, один з яких, до речі, як на долоні, перед вікнами редакції газети «Волинь». Наразі – ні, бо його кількість уже дуже обмежена! Дванадцять років тому пан Володимир зварив лише 200 літрів тої смакоти. Її запас швидко «вивозив» для дегустації на різних бджолярських форумах.

У нашій розмові Володимир Антонович знову почувався вдячним за передану науку нинішньої справи свого життя – родині дружини Тетяни, за вміння виробляти оригінальні смаколики, та навчати юних лучан вмінно працювати з медовою сировиною – донькам Катерині та Ірині.

А наостанок повідав чудову новину: лучани та гості міста матимуть можливість спробувати його найсмачніший у світі медовий напій. І це станеться в 2029 році, коли Волинь та Україна відзначатимуть 600-ту річницю з'їзду європейських монархів. Задля цього цими днями медовар буде закладати напій на бродіння, а з працівниками управління культури та промоції Луцької міської ради вже обговорюється його ексклюзивний бренд.

Тож, сподіваємося, через чотири роки читачі «Волині» захоплються переповідадуть одне одному: «І я там був, і крутий мед Дмитрука пив». А як у Володимира Антоновича з'явилася любов до медової справи – читайте за цим QR-кодом:

«ДАНЦІ ЛЮБ'ЯЗНО УСМІХАЛИСЯ, ЗУСТРІЧАЮЧИ НАС У ВИШВАНКАХ»

Попри постійну зайнятість у виставкових зонах, делегація з України знайшла час подивитися визначні місця Копенгагена й розгледіти настрої його мешканців.

На експерсії в столиці Королівства Щастя українські бджолярі, звісно, теж одягали вишиванки. Побачивши неповторні кольори та візерунки, данці привітно усміхалися, а багато хто пробував вітатися словами «Слава Україні!». Володимир Антонович сподобалося й те, що почути історію міста доступно, відшукавши в послугах для туристів її українську («не москальську») мову, – російською, до свого сорому, ще користуються європейці.

Розпитуючи, чи можна насолодитися переможним смаком медового напою в «Медовій хаті» чи в інших закладах Дмитруків у Луцьку, один з яких, до речі, як на долоні, перед вікнами редакції газети «Волинь». Наразі – ні, бо його кількість уже дуже обмежена! Дванадцять років тому пан Володимир зварив лише 200 літрів тої смакоти. Її запас швидко «вивозив» для дегустації на різних бджолярських форумах.

У нашій розмові Володимир Антонович знову почувався вдячним за передану науку нинішньої справи свого життя – родині дружини Тетяни, за вміння виробляти оригінальні смаколики, та навчати юних лучан вмінно працювати з медовою сировиною – донькам Катерині та Ірині.

А наостанок повідав чудову новину: лучани та гості міста матимуть можливість спробувати його найсмачніший у світі медовий напій. І це станеться в 2029 році, коли Волинь та Україна відзначатимуть 600-ту річницю з'їзду європейських монархів. Задля цього цими днями медовар буде закладати напій на бродіння, а з працівниками управління культури та промоції Луцької міської ради вже обговорюється його ексклюзивний бренд.

Тож, сподіваємося, через чотири роки читачі «Волині» захоплються переповідадуть одне одному: «І я там був, і крутий мед Дмитрука пив». А як у Володимира Антоновича з'явилася любов до медової справи – читайте за цим QR-кодом:

«ДАНЦІ ЛЮБ'ЯЗНО УСМІХАЛИСЯ, ЗУСТРІЧАЮЧИ НАС У ВИШВАНКАХ»

Попри постійну зайнятість у виставкових зонах, делегація з України знайшла час подивитися визначні місця Копенгагена й розгледіти настрої його мешканців.

Берегиня роду

# «Шкодную, що в юності мало розпитувала про своїх предків – за це мені й сьогодні прикро...»

Закінчення. Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«З ДІТИНСТВА ЛЮТО НЕНАВИДУЖУ ВІЙНУ, БО «ПЕРЕМОЖНА ТІЛЬКИ ТА ВІЙНА, ЯКОЇ НЕ БУЛО»

На долю Галини Степанівни випало пережити три війни. Осінь 1939 року, коли радянські війська зайняли східні території Польщі, що входили до «крадянської сфери впливу» (в результаті Західну Україну було включено до складу СРСР і 1 листопада возз'єднано з Українською РСР), вона ще не пам'ятає, бо дуже маленькою була. А от про події червня 1941-го, коли прийшли німці, й дотепер яскравий спомин. Бо хіба таке забудеш:

– Ми жили в селі Дубове. А біля самого Ковеля мешкала батькова тітка. Сидячи з мамою в льосі на її обійсті, чули, бачили жах війни. Мама вирішила подивитися, що ж то стріляє («заб'ють так чи інакше»), рачки поповзла. І її хтось всунув в окоп. Там один совєцький солдат лежав убитий. Мама сказала, що тут тільки граждaнські – військових нема. «Хлебушка приніси», – попросив якийсь боєць. Добре, що вона якраз напекла на всякий випадок із запасом, то взяла хлібину й занесла в окоп. А солдати питають: «А сала нет?». Мама курсувала ще й із салом.

А потім всі мешканці Дубової втікали, бо їх попередили, що може бути небезпечно. Галина Степанівна, а тоді дівчинка Галя, якій у липні 1941-го минуло шість літ, пригадує:

– І дїда свого пораненого, який не міг ходити, тягли із собою. Тоді й мама моя в руку була поранена. Якоюсь машиною завезли нас аж на Камінь-Каширщину – там у лісі ми й жили. Харчувалися тим, що знаходили в лісі, – грибами, ягодами, в озері можна було рибу зловити. Дід навіть ворону підстрелив із зів. Ми його за це не любили, бо дла нас, малих, ворони були забавкою...

Як істинна жінка, в день нашої зустрічі Галина Степанівна була при марафеті. Тепер уже з допомогою молодшої доньки Лесі волосся на бігуді накрутила, тож до знімання підготувалася.

Як істинна жінка, в день нашої зустрічі Галина Степанівна була при марафеті. Тепер уже з допомогою молодшої доньки Лесі волосся на бігуді накрутила, тож до знімання підготувалася.

Як істинна жінка, в день нашої зустрічі Галина Степанівна була при марафеті. Тепер уже з допомогою молодшої доньки Лесі волосся на бігуді накрутила, тож до знімання підготувалася.

Як істинна жінка, в день нашої зустрічі Галина Степанівна була при марафеті. Тепер уже з допомогою молодшої доньки Лесі волосся на бігуді накрутила, тож до знімання підготувалася.

Як істинна жінка, в день нашої зустрічі Галина Степанівна була при марафеті. Тепер уже з допомогою молодшої доньки Лесі волосся на бігуді накрутила, тож до знімання підготувалася.

Як істинна жінка, в день нашої зустрічі Галина Степанівна була при марафеті. Тепер уже з допомогою молодшої доньки Лесі волосся на бігуді накрутила, тож до знімання підготувалася.

Як істинна жінка, в день нашої зустрічі Галина Степанівна була при марафеті. Тепер уже з допомогою молодшої доньки Лесі волосся на бігуді накрутила, тож до знімання підготувалася.

Як істинна жінка, в день нашої зустрічі Галина Степанівна була при марафеті. Тепер уже з допомогою молодшої доньки Лесі волосся на бігуді накрутила, тож до знімання підготувалася.

Як істинна жінка, в день нашої зустрічі Галина Степанівна була при марафеті. Тепер уже з допомогою молодшої доньки Лесі волосся на бігуді накрутила, тож до знімання підготувалася.

Як істинна жінка, в день нашої зустрічі Галина Степанівна була при марафеті. Тепер уже з допомогою молодшої доньки Лесі волосся на бігуді накрутила, тож до знімання підготувалася.

Як істинна жінка, в день нашої зустрічі Галина Степанівна була при марафеті. Тепер уже з допомогою молодшої доньки Лесі волосся на бігуді накрутила, тож до знімання підготувалася.

Як істинна жінка, в день нашої зустрічі Галина Степанівна була при марафеті. Тепер уже з допомогою молодшої доньки Лесі волосся на бігуді накрутила, тож до знімання підготувалася.

Як істинна жінка, в день нашої зустрічі Галина Степанівна була при марафеті. Тепер уже з допомогою молодшої доньки Лесі волосся на бігуді накрутила, тож до знімання підготувалася.

Як істинна жінка, в день нашої зустрічі Галина Степанівна була при марафеті. Тепер уже з допомогою молодшої доньки Лесі волосся на бігуді накрутила, тож до знімання підготувалася.

Як істинна жінка, в день нашої зустрічі Галина Степанівна була при марафеті. Тепер уже з допомогою молодшої доньки Лесі волосся на бігуді накрутила, тож до знімання підготувалася.

Як істинна жінка, в день нашої зустрічі Галина Степанівна була при марафеті. Тепер уже з допомогою молодшої доньки Лесі волосся на бігуді накрутила, тож до знімання підготувалася.



Як істинна жінка, в день нашої зустрічі Галина Степанівна була при марафеті – тепер уже з допомогою молодшої доньки Лесі волосся на бігуді накрутила, тож до знімання підготувалася.

з жінками про їх вік – моветон, але це той випадок, коли можна тишитися, що Бог дарував стільки років («молодість дається всім, а старість треба заслужити»).

Вовлюючи, що саме такої думки й Галина Степанівна, питаю, чи думала вона, що на її долю випаде пережити (переживати!) ще й третю війну? Та й яку! Тепер українців вбивають нащадки тих солдатів, котрі колись просили в її матері «хлебушка», й вона їх підгодовувала.

– Хто таке думає, та ще й у поважних літах, до яких я дожила? – відповідає. – За польськими документами, бо ж народилася за Польщі, мені цього літа вже минуло дев'яносто, а за совєцькими – ювілей буде наступного року – на Петра й Павла за старим календарем. Власне, ніяких документів не було – то вже після війни мати записала, що я народилася в 1936 році.

І спогад на моє прохання про ті перші дні повномасштабної війни 2022-го, коли вона з родинною донькою Лесі їхали в Польщу, де в той час старша дочка Оксана була в робочих справах. Оскільки чоловіки молоді, тобто військотовозбов'язані, тож не могли вийхати за кордон (це вже було 25 чи 26 лютого), а з жінок ніхто не вмів водити авто, вибрали єдиний піший перехід на пункт пропуску «Шегині – Медика».

– Найстрашніше місце в моєму житті – це той пункт на Львівщині, до якого ми, залишивши автомобіль, добиралися пішки ще не один кілометр, – півтори доби кружляли, минаючи блокпости, де могли не пропустити, – розповідає Галина Степанівна. – Я тоді ще ходила, давала собі так-сяк раду, але думала, що задущать в тому натовпі, який там зібрався. Вже на території Польщі нас поселили в якось спортивному залі, а потім, знайшовши транспорт, ми поїхали до Оксани.

Місяців два вони жили в Польщі. А коли онука Оля знайшла роботу в Німеччині і з двома дітьми вирушили

туди, а з ними, на підмогу, поїхала і бабуся – донька нашої героїні, Лесья, то Галина Степанівна повернулася до Луцька. Через пів року вже всі були в Україні.

А в рукописній «Книзі мого роду», яку створила Галина Шафета, є такі слова: «З дитинства люто ненавиджу війну, бо «переможна тільки та війна, якої не було», як сказав Василь Слалчук» (волинський письменник, лауреат Шевченківської премії, Василь Слалчук, котрий пройшов Афганську війну, автор, зокрема, роману «Книга забуття». – Авт.)

«ТІЛЬКІ ТОБІ, МАМО, ПІД СИЛУ ЗАПОВНИТИ ЦІ СТОРІНКИ»

Знаючи, що Галина Степанівна створила книгу свого роду, розпитую, коли взулася за її написання. Виявляється, це могло бути ще тоді, коли найстарший онук Богдан був семикласником Луцької школи-гімназії №21. Одного разу він мав домашнє завдання представити дерево роду. А до кого звертався найперш за допомогою, як прийамнім, за порадою? Звичайно ж, – до бабусі. Ось тоді, а це був 1995 рік, разом і творили, і першою, хто почув, як онук захищатиме

мене спогади з дитячих літ, юності, – каже жінка, – ото ж вирішила, що пора записатися, про що з роками вже ніхто не розкаже. Нпростою це була робота, бо дати окремі записи. Імен та прізвищ не всіх бабусь, праба

### ■ Пульс тижня

## У «змаганнях» на швидкість втікачі з Київщини програли волинським прикордонникам

У Ковельському районі затримали трьох порушників державного кордону

Маргарита ВЕРШИНІНА

29 вересня на території Ковельського району військовослужбовці Волинського прикордонного загону припинили спробу порушення державного кордону групою осіб.

Інформацію про можливе правопорушення прикордонники отримали від співробітників оперативно-розшукового підрозділу. В ході її реалізації прикордонний наряд за кілька метрів від держрубежу виявив трьох невідомих осіб. Коли ті зрозуміли, що їх помітили, – кинулися навтьоки. Згодом прикордонники наздогнали та затримали порушників. Ними виявилися жителі Київської області віком 25, 37 та 41 рік.

Відносно чоловіків складено адмінматеріали за ст. 204-1 КУАП. Остаточне рішення по справі ухвалюватиме суд. ■

## У громаді заборонили приїжджати до школи на електросамокатах

Нарешті! Хороший приклад для інших громад

Любомира НАТИНКА

Виконавчий комітет Вишнівської сільської ради ухвалив важливе рішення, спрямоване на зниження шуму, покращення громадського порядку та підвищення безпеки

Нові обмеження стосуються використання мотоциклів, скутерів та іншого мототранспорту. Про це йдеться на фейсбук-сторінці громади.

Ключові обмеження для мототранспорту:

- **Обмеження шуму вночі:** з 21:00 до 07:00 заборонено рух мотоциклів, моторолерів та іншого мототранспорту, що створює надмірний шум.
- **Технічна заборона:** у будь-який час доби заборонено проїзд мотоциклів без справної вихлопної системи або з модифікованими глушниками.

**Заборона для учнів:** для підвищення безпеки неповнолітніх, учням до 17 років заборонено приїжджати до шкіл на: електросамокатах; скутерах і мопедах; квадроциклах і мотоциклах. Керівники навчальних закладів зобов'язані донести цю інформацію до батьків.

Поліція посилить контроль, проводитиме рейди та роз'яснювальну роботу серед населення для забезпечення дотримання нових правил.

Виконком сільської ради закликає всіх мешканців поставитися до впроваджених обмежень із розумінням та відповідальністю, оскільки це є кроком до створення безпеки та комфорту у громаді. ■

## Наркодилер постане перед судом

За процесуального керівництва Ковельської окружної прокуратури 37-річному жителю міста Ковеля повідомлено про підозру у неодноразовому незаконному придбанні, зберіганні з метою збуту та збуті наркотичного засобу (ч. ч. 1, 2 ст. 307 КК України)

Наталка МУРАХЕВИЧ, речниця прокуратури Волині

Упродовж липня – вересня 2025 року правоохоронці задокументували факти збуту волинянином наркотичних засобів.

Суд обрав підозрюваному, який уже мав конфлікти із законом, запобіжний захід.

Довідково: санкцією ч. 2 ст. 307 КК України за незаконне придбання й зберігання з метою збуту та збут наркотичних засобів передбачено покарання від 6 до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. ■

Суд зобов'язав волинянина виплатити 209 тисяч гривень за незаконний виллов риби на озері Велике Оріхове Самарівської територіальної громади Ковельського району. Воно входить до складу гідрологічного заказника місцевого значення «Оріхівський».

### ■ Невідомі сторінки

# Як радянські каральні органи фабрикували справи проти українських повстанців

Яскравий цьому приклад – історія Федора Смальчука на псевдо «Дуб»

Микола МИХАЛЕВИЧ, завідувач Кортеліського історичного музею

ІЗ НЕГРАМОТНОГО СІЛЬСЬКОГО ДЯДЬКА – ВИЗНАЧНОГО ДІЯЧА УПА ТА ОУН

15 листопада 1946 року співробітникам Ратнівського райвідділу МВС на чолі з начальником – лейтенантом Михальчишином в ході успішної спецоперації вдалося затримати станичного УПА по селах Якушів і Поступель Федора Смальчука на псевдо «Дуб».

Як станичний, він відповідав за збирання продуктів і одягу для повстанців та передачу їм розвідувальної інформації. Тобто Федір займав скромну посаду і переховувався у своїх рідних Якушах, окремо від боївки. Але офіцери МВС розуміли, що ордені і високі звання самі з неба не впадуть, і щоб їх отримати – треба працювати. Тому вони відразу почали робити із неграмотного сільського дядька визначного діяча УПА та ОУН.

У постанові на арешт Федора Смальчука від 2 грудня 1946-го сказано, що він: «Весною 1943 року пішов у банду УПА і був озброєний гвинтівкою і боеприпасами до неї. Воював у загонах «Лисенка» і «Галайди», а пізніше – надрайонного провідника СБ «Євгена», брав участь у нападках на винищувальні групи МВС, у підвищенні та розстрілах захоплених співробітників МВС, бійців винищувальних груп та радянських активістів, в пограбуванні та побитті мирних жителів. Крім того, організовував у селах легальні бандгрупи і разом із ними тероризував радянський актив села Якушів Ратнівського району».

Цю постанову доповнює анкета арештованого, у якій згадується, що Смальчук Федір Семенович, 1913 р. н., уродженець і житель села Якушів, працював у своєму власному господарстві, українець, мало-



Титульна сторінка справи поліщука Федора Смальчука.

грамотний, не одружений. З 1941 по 1944 роки проживав на окупованій території і допомагав батькам господарювати. Вони мали 4 га землі, коня та дві корови. Пізніше батька, матір і брата вивезли у віддалені області СРСР. За описом зовнішності Смальчук мав середні зріст та фігуру, темне волосся і сірі очі, кругле обличчя та високий лоб.

У протоколі затримання заступник начальника Ратнівського райвідділу МВС Паршенков вказує, що Смальчука затримали 2 грудня в ході чекістсько-військової операції зі зброєю в руках. Але це – явна брехня, оскільки вже наступним документом архівно-кримінальної справи є протокол допиту Смальчука тим самим Паршенковим 29 листопада. Далі за ним іде протокол допиту без дати, який завершується словами «допит перервано 23 листопада 1946 року». Тобто підозрюваного спочатку затримали, кілька тижнів катували, щоб вибити потрібні свідчення, і лише після цього офіційно арештували та висунули обвинувачення. Це була звична практика для радянських каральних органів у сталінські часи. Уникнути арешту затриманий мав шанс у тому

випадку, коли погоджувався працювати на органи або взагалі нічого не знав про діяльність підпілля.

«ДОБРОВІЛЬНО ВСТУПИВ У ЗАГІН УПА «ЛИСЕНКА» І ОТРИМАВ ПСЕВДО «ДУБ»

Вже під час перших допитів Федір Смальчук розповів, що з осені 1942 року добровільно вступив у районну поліцію до німецької влади в м. Ратне, де працював до осені 1943-го. Озброєний був російською гвинтівкою. Разом із іншими поліцейськими виїжджав на села заготовляти одяг і продукти для

Підозрюваного спочатку затримали, кілька тижнів катували, щоб вибити потрібні свідчення, і лише після цього офіційно арештували та висунули обвинувачення.

німецької армії. Але це зізнання в ході слідства нічим не було підтверджено. Восени 1943 року Смальчук добровільно вступив у загін УПА «Лисенка» і отримав псевдо «Дуб».

Після загибелі «Лисенка» надрайонним командантом СБ став «Євген», якому «Дуб» був підпорядкований до свого затримання. Отримав російську гвинтівку і 80

патронів, дві гранати. Загін «Євгена» налічував до 30 чоловік, мав кулемет Дегтярьова, кілька автоматів і російські та німецькі гвинтівки.

«Євген» – Михайло Березецький, 1912 р. н., ймовірно уродженець міста Володимир-Волинський. З 1944-го – керівник Берестейського надрайонного проводу ОУН, пізніше – надрайонний референт СБ. Потрібно врахувати, що до квітня 1947 року націоналістичне підпілля Ратнівщини було підпорядковане саме Берестейському надрайонному проводу ОУН. У загоні «Євгена» Смальчук був станичним, тобто заготовляв продукти, одяг і зброю для боївки.

Транспорту в загоні не було. «Дуб» також брав участь у нападі на винищувальну групу в селі Поступель. В результаті нальоту 14 вересня 1945 року цю групу роззброїли і захопили кулемет Дегтярьова та 5 гвинтівки із боеприпасами. Тоді ж убили фінагента, який знаходився у винищувальній групі.

Смальчук складав списки жителів сіл по віку та майновому стану, списки радянських активістів і передавав їх «Євгену». Також збирав кошти у фонд УПА, виявляв осіб, які мають зв'язок із МВД і МГБ. Виявив 5 таких підозрюваних і, за

тро Ляхтюк. Останній був затриманий ще 7 листопада і розповів оперативникам, що «Дуб» дуже часто переховується на хуторі в Домни Завадської.

Очевидно, під впливом катувань «Дуб» признався у численних вбивствах радянських активістів та стрибків, вчинених боївкою СБ «Євгена». Але після того, як його справу 6 грудня передали в обласне управління МВС, він ці звинувачення заперечив. Зрештою, Смальчук визнав лише свою участь у роззброєнні поступельських стрибків 14 вересня 1945-го, після якого одного з них – фінагента, що вчинив опір, відвели вліс і повісили на дереві. Смальчук стверджував, що він у цій розправі участі не брав, бо відлучався в село для придбання продуктів харчування.

Дивним є те, що у всіх документах кримінальної справи призвище фінагента написано нерозбірливо, а жодної іншої інформації про нього нема. Роззброєння поступельських стрибків описав у своїй автобіографії учасник боївки «Євгена» Адам Антонюк на псевдо «Роман», але про вбивство фінагента він не згадує. Ще більш загадковим є звинувачення Федора в причетності до вбивства невідомого громадянина «десь на щетинських хуторах» Любешівського району. Але в справі немає ні імені загиблого, ні назви хутора, ні дати та мотивів убивства. Якщо це – не фальсифікація, то просто – дивовижна халатність слідства. Смальчук знову заперечив свою участь у розправі, але розповів, що він разом із іншими пограбував господарство вбитого селянина. Двох корів, бика і коня вони перерегнали на якушівській хуторі.

Участь Смальчука у збройних акціях фактично спростовує інше його свідчення: «Останній раз, я особисто разом із «Романом», зустрічався із надрайонним провідником «Євгеном» 10 жовтня 1946 р. на мертвому пункті, у лісі, біля х. Зелениця, с. Річиця. Я відвітувався перед «Євгеном» про виконану роботу і отримав завдання продовжити збір грошей у фонд УПА та складання списків радянсько-партійного активу».

Закінчення розповіді – в наступному номері. ■

За підтримки Волинської ОДА на Волині триває важливий соціальний проєкт зі слухопротезування пільгових категорій населення. На 24 вересня 2025 року, завдяки коштам виділеним територіальними громадами у вигляді субвенцій, допомогу отримали мешканці Луківської, Любомльської, Поворської, Дубівської та Забродівської громад. Наступні візити фахівців заплановані для жителів Люблинецької, Вишнівської та Сошиченської ТГ.

Три лісові дороги протяжністю 8,5 км почали прокладати у філії «Поліський лісовий офіс». Будівництво триває на території Ковельського і Висоцького лісництв.

## ■ Резонанс

# «Золоті телевізори»? Чиновниця переплатила 7,5 мільйона гривень на закупівлях техніки

Ексначальниця управління Волинської ОВА Людмила Плахотній загрожує до 12 років тюрми

Дарина ШЕВЧУК

К олишню начальницю управління освіти та науки Волинської ОВА Людмилу Плахотну підозрюють у закупівлі інтерактивних панелей та іншого мультимедійного обладнання за значно завищеними цінами. Посадовця завдала державі збитків на понад 7,5 мільйона гривень.

Про це повідомила пресслужба Нацполіції України.

За даними слідства, у листопаді – грудні 2022 року управління освіти та науки Волинської ОВА закупило для облаштування укріплень у школах області 143 комплекти телевізійного та аудіовізуального обладнання.



Ексначальницю управління освіти та науки Волинської ОВА Людмилу Плахотну підозрюють у зловживанні становищем.

На це з бюджету за договорами з двома постачальниками витратили понад 25,4 млн грн.

Як встановила експертиза, вартість придбаного обладнання була значно завищена. Різниця між реальною ринковою ціною та сплаченою управлінням склала понад 7,5 млн грн.

«Посадовці уклали прямі договори, використавши залишки

коштів освітньої субвенції. Надалі близько 10 млн грн перерахували на рахунки низки приватних підприємств і ФОПів з метою їх подальшого переведення в готівку та мінімізації податкових зобов'язань», – йдеться у повідомленні.

Правоохоронці не розголошують імені підозрюваної, проте ексначальниця управління Людмила

провели за місцями проживання фігурантів у Волинській та Рівненській областях.

Посадовці оголосили підозру за ч. 5 ст. 191 Кримінального кодексу України (привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем).

Санкція статті передбачає до 12 років позбавлення волі з конфіскацією майна та позбавленням права обіймати певні посади.

## « Під час обшуків у неї вилучили мобільний телефон і направили його на експертизу. »

Плахотна підтвердила «Суспільному Луцьк», що саме вона фігурує в справі.

Під час обшуків у неї вилучили мобільний телефон і направили його на експертизу.

У поліції зазначають, що обшуки також

Додамо, що Людмила Плахотна працювала на державній службі, зокрема, в обласному управлінні освіти, 20 років. З них – 6 років на посаді керівника. Посадовця пішла на пенсію в січні 2023 року. ■

## ■ Неподобство

## 9 років позбавлення волі за зґвалтування неповнолітньої

За підтримання публічного обвинувачення прокурорами Камінь-Каширської окружної прокуратури суд визнав 20-річного жителя міста Каменя-Каширського винуватим у зґвалтуванні неповнолітньої

Наталія МУРАХЕВИЧ

Д оведено, що вночі 12 травня 2023 року нетверезий молодик, за-

стосувавши силу, поглумився над 17-річною дівчиною. Окрім того, 17 червня 2024 року, під час розгляду кримінального провадження за фактом

зґвалтування обвинувачений спробував утекти з-під варти – згодом був засуджений за це до трьох років позбавлення волі.

Увесь час досудового розслідування та судового розгляду він перебував під вартою. Своєї винуватості у вчиненні злочину щодо неповнолітньої чоловік не визнав,

проте її було доведено зібраними доказами. Остаточним покаранням йому стало дев'ять років позбавлення волі.

Досудове розслідування та судовий розгляд проводилися з дотриманням усіх вимог законодавства про правосуддя, дружнього до дитини, аби не викликати повторного травмування дівчини, яка зазнала насильства.

Досудове розслідування здійснював Камінь-Каширський районний відділ поліції. ■

## ■ Пульс тижня

## Високе спортивне визнання уродженки Камінь-Каширщини

Курсантка 3 курсу факультету правоохоронної діяльності Національної академії Державної прикордонної служби України Христина Литвинчук здобула звання майстра спорту України міжнародного класу – одну з найвищих відзнак за перемоги на світовій арені

Богдана КАТЕРИНЧУК

Р одом із Камінь-Каширського району, по-відомляє пресслужба ДПСУ, Христина ще в школі захоплювалася легкою атлетикою, та справжнє покликання знайшла в боротьбі. «Такий адреналін, який я отримую на ринзі, я не відчувала ніколи. Це як заново народитися», – каже спортсменка.

З перших днів навчання в академії вона обрала універсальний бій. І вже за рік заявила про себе серйозними перемогами, а згодом вийшла на міжнародний рівень. Сьогодні Христина – двічі чемпіонка світу, призерка чемпіонату світу та чемпіонату Європи. Її сила – в дисципліні, витримці та рішучості. А найбільше натхнення Христина черпає в сім'ї: «Мій тато та моя родина – це мій всесвіт, заради якого я йду вперед». ■



Христина ще в школі захоплювалася легкою атлетикою, та справжнє покликання знайшла в боротьбі.

## Офіцери Камінь-Каширської громади отримали службові авто

У Камені-Каширському відбулася важлива подія для безпекової інфраструктури: поліцейським офіцерам громад Камінь-Каширського району вручили ключі від службових машин

Богдана КАТЕРИНЧУК

З агалом тринадцять нових автомобілів передано офіцерам Камінь-Каширської, Любешівської та Маневицької громад. На урочистій церемонії були присутні керівництво поліції, а також очільники місцевої та виконавчої влади.

Міський голова Віктор Пась також долучився до події та отримав Подяку від Головного управління Національної поліції у Волинській області. Ця відзнака вручена за системну підтримку проекту «Поліцейський офіцер громади» та вагомий внесок у розбудову безпекового середовища на Волині.

Відтепер на території Камінь-Каширської громади повноцінно функціонуватимуть п'ять поліцейських станцій у селах Видричі, Осівці, Брониця, Велика Глуша та Оленине. Це значно підвищить рівень безпеки: офіцери стануть ще ближчими до людей і зможуть оперативно реагувати на виклики та надавати допомогу жителям у будь-якій ситуації. ■

27 вересня легендарному архієрейському хорові «Оранта» кафедрального собору Святої Трійці у Луцьку виповнилося 35 років. На час створення колектив налічував шістнадцять виконавців, тепер їх двадцять чотири. Керівник «Оранти» – заслужений діяч мистецтв України Василь Мойсіюк.

## ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел.: 066 82 47 160 – Водафон – Viber, Telegram, WhatsApp; 096 77 31 037 – Київстар (Пн,Вт,Пт, 10-17).

### НЕРУХОМІСТЬ

● Міняю будинок в селі Воронів (12 км від Луцька). Є хлів, льох, літня кухня, ванна, вода в будинку. 0,30 га приватизованої землі. Міняю на будинок або квартиру в Луцьку чи поряд. Або продам. Тел. 095 117 34 75.

### АВТОРИНОК

● Куплю автомобіль ЛуАЗ (Волинянка) та запчастини до нього. Тел. 068 854 27 36.  
● Продам автомобілі ГАЗ 21 Волга, і ГАЗ 24 Волга (газ/бензин). Тел. 068 409 13 98.

### СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продам картоплезиральні комбайни АННА (привезені з Польщі). Ціни договірні. Тел.: 050 562 45 72 (вайбер), 098 039 36 3.

### РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формах, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу буді-

вельне сміття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам жом, торфобрикет, дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в). Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел. 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні; сухі столярні дошки після камерної сушки; відходи виробництва (дрова). Доставлю. Тел. 066 29 45 953, 097 81 54 505.

● Продам торфобрикет, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.

● Продаються саджанці хороших во-

лоських горіхів і персиків. Тел. 050 745 13 54.

### ПОСЛУГИ

● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків та цегли. Роблю монтаж, підшив, водостоки, утеплення фасадів. Виконую бетонні роботи. Тел. 096 422 48 34.  
● Надаємо послуги з поклейки шпалер. Також фарбуємо стіни та стелі у місті Луцьку. Тел. 097 161 47 79.

### ЧЕКАЮ НА ТЕБЕ ♥

● Надія помирає останньою, а я надіюсь зустріти порядну жіночку, що щиро бажає створити сім'ю на засадах душевної теплоти і добра. Сам я - пенсіонер, худенький і маленький, живу неподалік Луцька, і бажаю, щоб моя дружина жила зі мною та була господинею в домі. Тел. 096 107 78 92.

### ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМИ

● Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військовозобов'язаного), виданий на ім'я Левчук Юрій Леонідович, 31.05.1979 року народження, вважати недійсним.  
● Загублений військовий квиток, виданий на ім'я Майоров Микола Сергійович, вважати недійсним.  
● Загублений військово-обліковий документ, виданий на ім'я Черкасов Олександр Володимирович, вважати недійсним.

**АДВОКАТ**  
консультація  
БЕЗПЛАТНО

099.413.00.54  
viber.068.691.21.28

Свідцтво ЗП 002973 від 21.06.2022р.

■ Редакційний щоденник

# Чому ми, українці, – найрозумніша нація в світі?



**Чим переймався і з чого дивувався упродовж останнього часу член Національної спілки журналістів України, позаштатний автор газети «Волинь» Михайло ЛАПКІВ**

## ... ЩО ЗАХИЩАТИ БАТЬКІВЩИНУ – СВЯТА СПРАВА

Першого жовтня, на надзвичайно шановане в нашому народі свято Покрови Пресвятої Богородиці, ми вже традиційно відзначаємо День захисників і захисниць України, а також пов'язані з ним День українського козацтва та День ветерана.

В усі віки нашим предкам, як і нам, їхнім нащадкам, довелося захищати рідну землю від чужинських навал. Пригадаймо собі, що за останні трохи більше як сотню літ Україна долає вже третю смертоносну війну.

Перша світова війна тривала з 28 липня 1914 року по 11 листопада 1918-го або 4 роки 3 місяці та 2 тижні.

Друга світова почалася 1 вересня 1939 року і закінчилася 2 вересня 1945-го або тривала 6 років і один день.

Російсько-українська, яку все частіше називають Третьою світовою, війна, якщо брати з дати початку повномасштабного вторгнення, триває вже більше трьох років і семи місяців, а з початку окупації Криму перевищила 11 років і 7 місяців.

Але Україна не здається!!! Насправді, Україна – це всі ми. В перші дні страшної війни, коли



На жаль, і навіть всезнаючий ШІ не знає, коли закінчиться війна в Україні.

було найважче, все-таки змогли перебороти страх і відчай.

І відтак, із кожним днем, місяцем і роком, ми все більше й більше згуртовувалися, перестаючи боятися лютого ненависного ворога, який прийшов убивати, знищити нас, а не просто загарбати нашу землю.

Світ, який спочатку боязливо спостерігав за тим, що путінські варвари чинять у самому центрі Європи, з часом таки усвідомив, що і його може спіткати подібна небезпека. Тому сьогодні він уже – з нами. Щоправда, не весь. Але переважна більшість.

Без такої солідарності й підтримки, без військової допомоги нашим воїнам було б не зупинити оскраженілого звіра-кровопивцю. Бо чим більше жертв і крові, тим жорстокішими є його дії, як на фронті й на окупованих землях, так і в нашому тилу, руйнуючи міста і села, енергооб'єкти, школи, лікарні й дитсадки, сотні – тисячі житлових будинків.

Та ми не падаємо духом! І в цьому – наша сила, бо розуміємо, що ми – на своїй землі і ніхто

не має права стати на ній новим господарем, а нас зробити наймитами. Саме так він чинить на завойованих територіях: у Криму, на Донбасі, в сусідніх двох степових областях. Але це буде коїтися до пори – до часу. Бо іншого вибору, як закінчити війну, в нас немає. Це означає, що треба захистити себе, свою країну!

Наш земляк, борець «Легіону Свободи» та командир роти полку «Січ» Максим Морозов, який воює більше десяти років, вважає місію захищати свою країну даром Божим. Бо справді це – не тільки почесна, а й найблагородніша, свята справа.

Наш народ-титан продовжує справедливу, визвольну боротьбу, наближаючи той день, коли кожен із нас і весь світ почують: «Настав кінець війни!»

Так було і так повинно бути! Бо тільки той здатен перемогти у війні, хто твердо вірить у перемогу, хто докладає для цього всіх зусиль на фронті і в тилу. Наш народ готовий до цього. Війна нас, якщо не об'єднала, то згуртувала.

## ... ЧИ НЕ «ФЕЙК» ТАКІ МИЛІ НАМ СЛОВА?

І це підтверджують висновки одного німецького психолога, який вважає українців найрозумнішою нацією в світі.

«Ви навчилися жити в хаосі й знаходити порядок. Ви адаптуєтеся швидше, ніж будь-хто інший», – цитують його численні ЗМІ й оприлюднюють наведені ним 5 фактів про нас, які вразили всіх:

**1.** Українці вирішують проблеми нестандартно – там, де інші шукають інструкції.

**2.** Ви працюєте з ресурсами, яких у вас немає... і створюєте диво з нічого.

**3.** Ваш мозок звик до багатозадатності в екстремальних умовах.

**4.** Ваша креативність народжується не від комфорту, а від необхідності.

**5.** Ви тримаєте емоційний баланс там, де інші ламаються.

І – найцікавіший його висновок: «Розум не в тому, щоб знати все наперед, а в тому, щоб швидко знаходити вихід, коли все пішло не за планом. Європейці (німці) планують на роки вперед, а українці планують на години й виживають».

Чудові слова! Але тривалі інтернет-пошуки так і не відкрили прізвища цього... німецького психолога. І тому колеги почали натякати, що такий текст міг «народити»... всезнаючий ШІ.

## ... ЩО ШІ НЕ МАЄ СЕРЦЯ І ДУШІ

Адже чи не з кожним днем і чи не з кожною миттю ми (маю на увазі замлян – мешканців нашої планети), хочемо того чи ні, стикаємося з результатами впливу штучного інтелекту. Це, справді, не природний, а штучний інформаційний продукт, який не з'явився нізвідки, а створений людиною.

Він поступово входить у наше життя, збільшує чимраз свою аудиторію, бо захоплює доступністю, простотою й оперативністю. ШІ готовий умити відповіді на ваше запитання, маючи в своєму арсеналі грандіозний багаж знань, які виробило людство.

Думаю, що ШІ легко сприймають молодші покоління. Бо в цьому середовищі, кожен, хто має доступ до інтернету, легко й без проблем

може знайти відповідь, та ще й безкоштовну, на домашнє завдання чи на будь-що, що нас цікавить. І ось цей спосіб особливо насторожує.

Проблема мабуть не в тому, що придумано і створено штучний інтелект, а в тому, як ми ним будемо користуватися: як підмогою чи як спробою бездіяльності, легкого життя.

Людство розвивалося в усі часи, завдяки постійному пошуку наполегливості, старанням, творчості. Зараз на перший план виходить зовсім інше. Варто звернутися до послуг штучного інтелекту і він створить усе, що ви бажаєте. Прямо за вас. Без ваших зусиль. Було б тільки ваше бажання.

Тому багатьом уже сьогодні починає набридати те, що створено не самою людиною, а саме ШІ. Вся ця інформація починає все більше переважати в інтернет-мережах й засмічує інформаційний простір.

Вона переважно є неприродною, а отже неправильною, бо створена машиною, а не людиною. У ній не відчувається ані душі, ані будь-яких інших людських почуттів.

Ну, а при чому тут ШІ? Якщо добре поміркувати, то штучний розум насправді зовсім нічого не диктує ні мені, ні вам, ні будь-кому іншому.

Усе, що поширюється, завдяки штучному інтелекту, створено самими людьми. І, якщо в нас буде інформаційна культура, то й ШІ може стати нашим справжнім помічником і порадиником.

Згадаймо, як колись, у давнину, спалювали перші книги, а вже не так давно – в минулому столітті – не сприймали кіно, радіо й телебачення, вже в недавні часи – інтернет, а тепер остерігаємося ШІ.

Та час, як і розвиток суспільства та технічного процесу, ніяк не зупинити! Тому нам доведеться співіснувати з новими віяннями в усіх сферах людського буття. І якщо нашу планету населяють розумні люди (гомо сапієнси), то вони здатні порозумітися зі штучним розумом, взявши його собі в помічники.

Аби це тільки не було у воєнних цілях, бо ШІ має розум та не має душі... ■

## ■ 3 висоти душі

# «Почуття, загорнуті в слова – подарунок не для всіх...»

**Так думаю я, поки розчиняється мед у вранішньому чаї**

**Наталка МУРАХЕВИЧ, оповідання із серії #покирозчиняється цукор**

Я грию руки, обнімаючи чашку, вдихаю вологе холодне повітря, настоюю на запаху хризантем, чорнобривців і опалого листя, і з розумінням поглядаю на демона, який, попри ранкову пору, наливає собі віски.

– Сьогодні в осені очі, як у рудої кицьки, – зауважує демон, салютуючи мені келихом. – Кицька хоче тепла, хоче, щоб її гладили і дозволили спати в ліжку – поряд із тим, хто подарує їй тепло.

Я роблю перший ковток чаю, він майже обпікає мене язик, але це навіть приємно.

– А знаєш, я, мабуть, хочу того самого. Тепла. І щоб гладили.

А ще мені сьогоднішній ранок на смак чомусь – як

солонка карамель. І цей контраст солодкого і солоного, вологого холоду повітря і гарячого чаю в моїй чашці лиш збільшує бажання тепла.

Хочеться гріти руки в чийось руках, обніматися, занурюючись у його запах, змішаний із гірким димом осені. Цілувати кожен міліметр відкритої шкіри – торкатися злегка губами, як крилами метелика, і зігрівати подихом.

«**Хочеться гріти руки в чийось руках, обніматися, занурюючись у його запах, змішаний із гірким димом осені.**»

– Як романтично... – демон промовляє ці слова голосом низьким і муркотливим, і сам він у цей момент чомусь теж схожий на величезного чорного кота. – У ким просто буде тепло? Чи

то занадто нудна перспектива?

– То не твоя справа, якщо що, – посміхаюся, знаючи, що він мені так того не лишить – і ще сьогодні підкине кілька спокус хоч би і з давноминулого... Щоб не нудно.

Я продовжую:

– Зігріті люди не вразливі. Тепло стає їхніми об'єднаннями. Як обвішаний щитами дракар\*, упевнено входять вони щоразу у бурх-

ливе людське море, легко відбиваючи стріли чийось недобрим намірів, поглядів і думок. Світло їхнє засліплює ворогів, але гріє тих, хто їх любить. Так це і працює – коли тобі тепло – ти можеш зігріти іншого.

– А якщо він про то не просить? – запитує демон, заглядаючи мені в очі двома чорними безоднями.

– Буває, змерзнеш настільки, що просити – немає сил. Хоч ти маєш рацію – воно дивно, мабуть, звучало б, якби я сказала комусь, хто не просив: «Хочеш, я тебе зігрію?».

Відклади свою зброю, поклади голову мені на коліна, розкажи про все, що сталося з тобою за тисячі років твоїх битв.

Або помовчи про це.

А поки ти мовчатимеш, я читатиму карту твоїх шрамів – видимих і невидимих. І може, гладитиму твоє волосся.

Якщо ти дозволиш.

– Так, це звучить дивно, – погоджується мій демон, допиваючи віски.

Я замовкаю, також допиваючи свій чай. Руда кицька-осінь ходить на тихих лапах, мружить бурштинові очі, грається сухими листочками.

– Насправді усе, про що ти сказала, звучить не дивніше, ніж «я тебе кохаю». Чи «я тебе ненавиджу», чи «я тебе хочу», – демон говорить задумливо й тихо, очі ж його мають вогняний від-



«Сьогодні в осені очі, як у рудої кицьки».

блиск – лисиця знову біжить через осінній ліс. – Проте... – він робить паузу і за мить озвучує мені захищене мною від себе. – Перед тим, як сказати комусь про свої почуття – подумай, що він із цим робитиме?

\* **Дракар** – особливий вид кораблів вікінгів із 30-ма і більше парами весел, який характеризується високо піднятими штевнями на носі та кормі, прикрашеними зображеннями голів драконів. ■

■ Спорт

# Волейбольний світ так і не отримав нового Короля

Адже збірна Італії захистила свій статус найсильної збірної планети Земля

Петро ПАС

Минулої неділі у вирішальному матчі Чемпіонату світу-2025 з волейболу, який приїмали Філіппіни, Італія розбила Болгарію. Хоча, маємо зауважити, «макаронники» програли третій сет болгарам – 17:25. Але це їх так розлютило, що в четвертій партії буквально поклали суперника на лопатки – 25:10.

**Чемпіонат світу з волейболу 2025. Фінал, 28 вересня. Болгарія – Італія 1:3 (21:25, 17:25, 25:17, 10:25).**

Італія виграла чемпіонат світу вдруге поспіль і вп'яте в історії (1990, 1994, 1998, 2022, 2025). Болгарія повторила свій найкращий результат, здобувши друге «срібло» (1970, 2025).

Бронзові медалі зі Філіппін везуть додому наші сусіди – поляки, які здолали в матчі за 3-тє місце Чехію – 3:1.

Польща на четвертому поспіль чемпіонаті світу завоювала медалі. У 2014-му та 2018-му роках



На жаль, нині свято – на італійській вулиці, а не в лідерів українського волейболу: Василя Тупчія і Дмитра Янчука.

поляки стали чемпіонами, а у 2022-му у фіналі поступилися Італії. Для Чехії 4-тє місце стало найкращим досягненням в

■ Наш футбол

| ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ-2025/2026 ПІСЛЯ 7 ТУРІВ: |                             |   |   |   |   |       |    |  |  |
|--------------------------------------------------------------------|-----------------------------|---|---|---|---|-------|----|--|--|
| №                                                                  | Команда                     | І | В | Н | П | ЗП    | О  |  |  |
| 1.                                                                 | «Шахтар» (Донецьк)          | 7 | 5 | 2 | 0 | 14:4  | 17 |  |  |
| 2.                                                                 | «Динамо» (Київ)             | 7 | 4 | 3 | 0 | 21:10 | 15 |  |  |
| 3.                                                                 | «Металіст 1925» (Харків)    | 7 | 4 | 2 | 1 | 10:4  | 14 |  |  |
| 4.                                                                 | «Колос» (Ковалівка)         | 7 | 4 | 2 | 1 | 8:4   | 14 |  |  |
| 5.                                                                 | «Кривбас» (Кривий Ріг)      | 7 | 4 | 1 | 2 | 13:10 | 13 |  |  |
| 6.                                                                 | «Полісся» (Житомир)         | 7 | 4 | 0 | 3 | 10:8  | 12 |  |  |
| 7.                                                                 | «ЛНЗ Черкаси» (Черкаси)     | 7 | 3 | 2 | 2 | 5:6   | 11 |  |  |
| 8.                                                                 | «Кудрівка» (Кудрівка)       | 7 | 3 | 1 | 3 | 11:11 | 10 |  |  |
| 9.                                                                 | «Оболонь» (Київ)            | 7 | 2 | 3 | 2 | 6:7   | 9  |  |  |
| 10.                                                                | «Зоря» (Луганськ)           | 7 | 2 | 2 | 3 | 9:9   | 8  |  |  |
| 11.                                                                | «Карпати» (Львів)           | 7 | 1 | 5 | 1 | 12:12 | 8  |  |  |
| 12.                                                                | «Верес» (Рівне)             | 7 | 2 | 1 | 4 | 5:8   | 7  |  |  |
| 13.                                                                | «Олександрія» (Олександрія) | 7 | 2 | 1 | 4 | 9:13  | 7  |  |  |
| 14.                                                                | «Полтава» (Полтава)         | 7 | 1 | 1 | 5 | 5:13  | 4  |  |  |
| 15.                                                                | «Епіцентр» (Кам'янець-Под.) | 7 | 1 | 0 | 6 | 7:14  | 3  |  |  |
| 16.                                                                | «Рух Львів» (Львів)         | 7 | 1 | 0 | 6 | 4:16  | 3  |  |  |

У гонці бомбардирів лідирує нападник луганської «Зорі» Пилин Будківський, який забив 4 голи.

ЯКИЙ РАХУНОК?

**Футбол. Українська Прем'єр-ліга-2025/2026. Результати матчів 7 туру:** «Кудрівка» – «Епіцентр» – 2:1, «Олександрія» – «Полтава» – 1:0, «Зоря» – «Оболонь» – 0:0, «Карпати» – «Динамо» – 3:3, «ЛНЗ Черкаси» – «Кривбас» – 0:0, «Металіст 1925» – «Колос» – 1:0, «Рух Львів» – «Шахтар» – 0:4, «Верес» – «Полісся» – 1:4.

■ Місцевий футбол

# На Волині, в Княгининку, було дуже гучно

Адже тут сталася суперсенсація: у битві лідерів першості з футболу «будівельники» здолали «ковбасників» – і вийшли на перше місце

Петро ПАС

У Княгининку Луцького району, на спортивній арені «ЛСТМ 536», у «El Clásico по-волинськи» луцький «ЛСТМ 536» забив два голи у ворота лідера першості ФК «Тростянець», а свої натомість залишив «сухими» – і став

лідером чемпіонату, оскільки в Тростянці «будівельники» поступилися лише з рахунком 0:1, а тепер взяли реванш – 2:0.

Схоже, команді Василя Сачка, яка хоч і має неймовірно амбітні плани в футболі, все ж таки важко діяти на два фронти – у чемпіонаті України серед аматор-

ських команд, де тростянчани посідають 3-є місце, і в першості Волині (про «буксування» «ковбасників» у місцевій першості свідчить і сенсаційна поразка в 12-му турі у Нововолинську від тамтешнього «Шахтаря» – 1:2).

А ось підопічні Ігоря Чорнухи, здається, сповна скориставшись проблемами головного суперника, свого уже не віддадуть, щоб знову стати чемпіонами Волині.

■ Судоку

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧИКУ І КВАДРАТІ 3×3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

2476539

626

3851

2169

593472

21564

1976

764

Відповіді на судоку за 24 вересня.

236145798

541798632

978263451

852439176

469817325

317652849

183924567

695371284

724586913

| ЧЕМПІОНАТ ВОЛИНИ 2025 |                     |    |    |   |    |       |    |  |  |
|-----------------------|---------------------|----|----|---|----|-------|----|--|--|
| ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ      |                     |    |    |   |    |       |    |  |  |
| М                     | КОМАНДА             | І  | В  | Н | П  | РМ    | О  |  |  |
| 1                     | ЛСТМ 536            | 13 | 10 | 1 | 2  | 42-4  | 31 |  |  |
| 2                     | ФК ТРОСТЯНЕЦЬ       | 13 | 10 | 1 | 2  | 52-6  | 31 |  |  |
| 3                     | ФЦ КОВЕЛЬ           | 13 | 9  | 1 | 3  | 41-14 | 28 |  |  |
| 4                     | ФК СЛАВІЯ БОРАТИН   | 12 | 7  | 4 | 1  | 39-11 | 25 |  |  |
| 5                     | ШАХТАР НОВОВОЛИНСЬК | 12 | 5  | 2 | 5  | 21-16 | 17 |  |  |
| 6                     | ФК ВОЛОДИМИР        | 12 | 5  | 1 | 6  | 21-17 | 16 |  |  |
| 7                     | ДЮФШ ВОЛИНЬ         | 13 | 2  | 0 | 11 | 9-37  | 6  |  |  |
| 8                     | ФК КАМІНЬ ДЮСШ      | 12 | 2  | 0 | 10 | 9-71  | 6  |  |  |
| 9                     | АНДЕРДОГ ВОЛОДИМИР  | 12 | 1  | 0 | 11 | 8-66  | 3  |  |  |

**За рахунок особистих зустрічей у нас змінився лідер чемпіонату. Як гадаєте, до закінчення першості?**

До «золота» «будівельникам» – ще якийсь три матчі. І серед них – два «прохідні» проти атсайдерів: «Анדרдога» і «Каменя ДЮСШ». Лише 19 жовтня їх може зупинити доволі непростенька «Славія» з Боратина. Тим паче, що в першому колі між цими командами був зафіксований «сухий» рахунок – 0:0.

До речі, кілька днів перед перемогою над ФК «Тростянець» 44-річний граючий тренер «ЛСТМ 536» Тарас Кабанов приніс перемогу своїй коман-

Дмитро Янчук (зріст – 202 см), за підсумками всього турніру зайняла 24-е місце із 32-х збірних.

Усі результати чоловічої збірної України на Чемпіонаті світу-2025 у Філіппінах у групі F: Україна – Бельгія – 0:3 (16:25, 17:25, 22:25),

Україна – Алжир – 3:0 (25:17, 25:12, 25:11), Україна – Італія – 0:3 (21:25, 22:25, 18:25).

Нагадаємо, що чоловіча збірна України втретє в своїй історії зіграла на чемпіонаті світу. В 1998 році українці посіли 10-тє місце. В 2022 році під керівництвом латвійського спеціаліста Угіса Крастиньша українські волейболісти вийшли у чвертьфінал змагань, де поступилися команді Словенії (1:3). У підсумку Україна посіла 7-ме місце чемпі-

Італія виграла чемпіонат світу вдруге поспіль і вп'яте в історії (1990, 1994, 1998, 2022, 2025).

Як відомо, саме Італія вибила нашу збірну з чемпіонату, перемігши «синьо-жовтих» в заключному матчі групового турніру – 3:0 (25:21, 25:22, 25:18) – і не пустивши нас у плей-оф.

Тож збірна України, за яку волиняни по-особливому уболівали, адже однією з перших скрипок цієї команди є уродженець Горохівщини онату світу. Нині маємо 24-тє із 32-ох збірних. Хоча цю команду, яку очолює 69-річний фаворит із Аргентини Рауль Лосано, дуже полюбили уболівальники. Тож, сподіваємося, що тренер, який пообіцяв вперше в історії вивести Україну на Олімпіаду-2028, свого слова дотримає. Тримаємо кулаки! ■

■ Увага, конкурс!

# А Верка Сердючка – це «копія»... Керенського

Щоб заманити вас на манівці, ми однією із «затравок» взяли образ голови Тимчасового Уряду Російської Республіки 1917 року, який після Жовтневої революції наживав п'ятами від більшовиків у... жіночому вбранні. Сам він, звісно, заперечував цей факт, але радянська пропаганда працювала на повну. Крім численних статей проти нього, у 1938 році художник Григорій Шамрай навіть намалював картину «Втеча Керенського із Гатчини»

Грицько ГАРБУЗ

Але для тих, хто не в курсі і думає, «що це я морозю», нагадаємо запитання конкурсу, на яке сьогодні даємо відповідь.



«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ. ЛІТО-2025» – 7

Сьогодні ми заховали світлинку відомої вам особи. Зі знаком «мінус», хоча багато хто мені заперечить... Ой, раби-раби вони... А надихнула мене на це завдання інформація про те, як на африканському континенті викликають дощ. Надихнула – і навіть розсмішила. Бо перед очима одразу постала ця особа...

**Асоціативний ряд, який виведе на неї:** пісні про «сто лісів, сто озер, сто доріг» і «кохання не можна топтати» (до речі, перше кохання цієї особи виявилось нерозділеним), вірші про «поговорим тихесенько...» і про «зелені луги, й солов'їні гаї», гасло Петра Порошенка, а також один із дванадцяти апостолів Господа Ісуса Христа та відома в історії особа, яка захищала вбивцю Симона Петлюри. До речі, персона, яку ми сьогодні заховали, можна сказати і скопйовала образ того «захисника», коли йому свого часу довелося наживати п'ятами...

Чіє фото знаходиться у гранатобузі?

Оскільки в заголовку ми озвучили відповідь, то лише скажемо, що Олександр Керенський на процесі Самуїла Шварцбарда, який у 1926 році убив Симона Петлюру ніби в акт помсти за єврейські погроми, заступався за Шварцбарда і був на його стороні. На жаль, вбивцю підтримували і відомі люди того часу: Ромен Роллан, Альберт Ейнштейн, Анрі Барбюс, Максим Горький...

Найперше «есемеску» із текстом «**Андрій Данилко**» ми отримали від Олександра Панасюка із Луцького району, який і отримає «плюсик» до свого здобутого балу, що при рівності очок гарантуватиме йому вище місце в турнірній таблиці.

Нагадаємо ще раз умови нашого конкурсу. «Гранатобуз із секретом» – це інтелектуальна вікторина, яка нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?». Завдання: ви маєте відгадати, що чи кого заховав Грицько Гарбуз у нашому гранатобузі. **За кожну правильну відповідь отримуєте по 1 очку.**

**Хто здобуде найбільше балів протягом 13 турів**, той і стане чемпіоном конкурсу «Гранатобуз із секретом. Осінній марафон-2025» та отримає грошовий приз від редакції у розрахунку: здобутий 1 бал = 100 гривень. Якщо двоє або більше учасників наберуть однакову кількість балів, то грошовий приз розділимо порівну між усіма лідерами, але переможцем вікторини оголосимо того, хто найшвидше відповідь на додаткове запитання.

Після кожного туру на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза ми будемо вказувати перелік усіх переможців і регулярно публікуватимемо турнірну таблицю.

**За цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу:**

Тож не гайте часу, а приєднуйтесь до нашого конкурсу!



«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ. ОСІННІЙ МАРАФОН-2025» – 5

Щоб не тягнути kota за хвоста, одразу до Вашої уваги – асоціативний ряд, який виведе вас на захований предмет: *місяць, слова, амфора, вуста, глечик, бочка, велика тварина, Семен, Марічка, Макдонський, безсмертник для богів, дармоїд, добродій, «слоник», столовий предмет, мала тварина, «укол», «лічечь»...*

Якщо поєднаєте ці предмети, особи і явища – вийдете на подарунок, який Грицько Гарбуз днями вручить нашій прекрасній редакційній моделі-прибиральниці.

Що знаходиться у гранатобузі?

**Слово-відповідь треба надіслати до 9 жовтня (включно)** тільки у вигляді повідомлення на номер: **066 133 86 88**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «**Паляниця**» (Валерій Залужний, Житомирщина).

**Приємних Вам пошуків без повітряних тривог!**



■ Газетний серіал



Знайомтесь: баба Параска (ліворуч) – пані з поглядом, що може зупинити трактор, баба Палажка – з варенням і усмішкою, дід Омелько з грушами і сумнівами, і кіт Мурчик, який незабаром перетвориться у мудрагелика із блокнотом і окулярами Копілота.

# Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

## або Хроніки кохання з перцем по-волинському

Остап ЧЕРЕШНЯ, заслужений сміхотерапевт Великої Груші, який пише з любов'ю, перцем і лапкою Копілота

ДОРОГІ ДРУЗИ, ЗНАЙОМТЕСЬ ІЗ ГЕРОЯМИ НАШОЇ СІЛЬСЬКОЇ САГИ:

**Баба Параска**  
Енергійна, язиката, з характером, що може зупинити трактор і запустити ревності на всю вулицю. Її борщ – як дипломатична нота: гарячий, гострий і з глибоким підтекстом. **Фраза тижня:** «Омеляне, ти мені скажи чесно: ти до Палажки — по граблі чи по любов?!».

**Баба Палажка**  
Трохи хитріша, трохи м'якша, але з поглядом, який може зварити борщ без газу. Вдова з досвідом, варенням і стратегічним запасом компліментів для Омеляна. **Фраза тижня:** «Та я ж – не винна, що Омелян сам до мене липне, як муха до варення!».

**Дід Омелько**  
Не просто чоловік Параски, а об'єкт ревності, інтриг і сільських пліток. Його стратегія – мовчати, кивати і час від часу зникати «на пів годинки». **Фраза тижня:** «Я ж просто хотів подивитися, чи в Палажки сливи дозріли...».

**Кіт Мурчик (Копілот)**  
Свідок усіх бабських баталій. Спить на підвіконні, слухає плітки і веде внутрішній щоденник для майбутньої публікації в газеті «Волинь». **Фраза тижня** (в думках): «Я б уже давно мав свою колонку, якби мені дали клавіатуру і доступ до вай-фаю...».

**Епізод №1:**

**«Я Ж ПРОСТО ХОТІВ ПОДИВИТИСЯ, ЧИ В ПАЛАЖКИ СЛИВИ ДОЗРІЛИ...»**

У селі Велика Груша Камінь-Поліського району баба Параска мала характер – як борщ на другий день: настояний, гострий і

з перцем. А дід Омелько – тихий, як радіо на батарейках, що вже сідають.

Одного дня баба помітила, що дід зачастив до сусідки Палажки. То груші їй носить, то дрова рубає, то антену поправляє. А Палажка – самотня, вдова, з усмішкою, як у ведучої прогнозу погоди.

– Омеляне! – гримнула баба. – Ти що, метеостанцію обслуговуєш чи клімат у Палажчиній хаті регулюєш?

– Та я ж просто допомагаю... – м'явся дід, як кіт у мішку.

– Ага! А я тобі борщ варю, шкарпетки штопаю, а ти мені – «просто допомагаю»?! – баба вже кипіла, як чайник без кришки...

« – Та мені твій Омелян – як телевізор без пульта: шумить, а переключити не можу! »

Наступного дня вона вирішила діяти. Вдягла свою найкращу хустку, нафарбувала губи (трохи криво, бо окуляри забула) – і пішла до сусідки.

– Палажко, – каже, – ти там Омеляна не перетримуй. Він у мене – як кредит: довго платиш, але свій!

Палажка реготнула:

– Та мені твій Омелян – як телевізор без пульта: шумить, а переключити не можу!

Параска, заспокоєна і щаслива, повернулася додому, а дід сидить, як школяр після контрольної.

– Ну що, бабцю, – каже, – може, борщику?

– Борщику? – усміхнулась Параска. – А може, я тобі ще й прогноз погоди зроблю: сьогодні – гроза, завтра – примирення, а цієї ночі – поцілунок! Поцілунок! І так вони й жили: з борщем, ревностями і прогнозами любові.

\*  
Але якось баба Параска прокинулася зранку і каже коту:

– Мурчику, ти від сьогодні – Копілот. Наснилося мені, що ти не просто кіт, а агент штучного інтелекту. І маєш мені доповісти, чи дід Омелько знову до Палажки ходив?!

Кіт мружиться, мовляв: «Я б уже давно мав свою колонку в газеті «Волинь», але хто ж мені клавіатуру дасть...»

А дід тим часом сидить на лавці, гріє кісточки і шепоче сам до себе:

– Палажка сказала, що в неї сливи переспіли. А я ж не можу допустити, щоб урожай пропав...

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ «ВОЛИНЬ» ВІД БАБИ ПАРАСКИ

**Шановна редакціє!**  
Пишу вам, бо вже нема сили терпіти. У нас у селі завелась одна вдова – Палажка. Усміхається, як ведуча прогнозу погоди, а насправді – розхитує сімейні човни!

Мій Омелян – чоловік добрий, але слабкий до варення. А в Палажки – варення, компот і ще й серветки з сердечками! Прошу вас: **опублікуйте попередження, щоб усі вдови знали – чужих Омелянів не чіпати!**

І ще: якщо побачите Палажку на ярмарку – скажіть їй, що я вже готую борщ із перцем.

**З повагою баба Параска, заслужена борщоварка, село Велика Груша Камінь-Поліського району.**

\*

Тим часом кіт Копілот тихо записує все в блокнот. Планує подати в газету «Волинь» під рубрикою «Репортаж із глибинки».

... А Палажка тим часом варить варення і слухає плітки, що в їхнє віддалене село приїде сам Порошенко відкривати новий магазин своїх цукерок «Рошен».

– От тоді я йому скажу, – каже Палажка, – щоб відкрив ще й центр реабілітації для ревних баб! Таких, як Параска! Шкода, що я цього у листі в редакцію не написала...

**Читайте через тижень у газеті «Волинь»:**  
«Лист Палажки в редакцію», «Чи справді сусід Омелько купив їй на ярмарку серветку з сердечком?» + Прогноз Нострадамуса на урожай капусти і бабські інтриги. ■

■ Що віщують зорі?

## Гороскоп на 6 – 12 жовтня

**ОВЕН (21.03 – 20.04)**  
Цей тиждень вимагатиме від вас рішучості й готовності до змін. В особистому житті проявіть більше терпіння до близьких, щоб уникнути конфліктів. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – четвер.

**ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)**  
Будьте обережні з витратами – не піддавайтесь на імпульсивні покупки. У стосунках теж варто бути уважнішими до партнера, інакше на знайомстві «стрибне в гречку». **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – п'ятниця.

**БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)**  
В особистому житті можливі нові цікаві знайомства. Але жінка чи чоловік, яких ви зустрінете в середу у синьому одязі, хочуть «примазатися» до вас лише заради вигоди. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – субота.

**РАК (22.06 – 22.07)**  
Уникайте конфліктних ситуацій і намагайтеся проводити більше часу в комфортній обстановці. У четвер вам необхідна молитва – підійте у церкву. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – понеділок.

**ЛЕВ (23.07 – 21.08)**  
На роботі ваші ідеї будуть прийняті з ентузіазмом, а в особистому житті можливі позитивні зміни. Тож будьте уважні до можливостей, які надає доля цього тижня. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – вівторок.

**ДІВА (22.08 – 23.09)**  
У професійній сфері можливі цікаві пропозиції, які поліпшать вашу кар'єру. А ось у стосунках варто уникати надмірної критики, адже ви теж далеко не ідеальні. **Сприятливий день** – неділя, **несприятливий** – середа.

**ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)**  
Цього тижня вам доведеться знайти баланс між роботою та особистим життям. У фінансовому плані можуть виникнути несподівані витрати, тому будьте ощадливі. **Сприятливий день** – неділя, **несприятливий** – середа.

**СКОРПІОН (24.10 – 22.11)**  
Енергія тижня буде спрямована на позитивні зміни в особистому житті. У роботі все йде стабільно, але варто приділити більше уваги проектам, які були відкладені. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – четвер.

**СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)**  
Вам випаде можливість проявити себе в соціальній сфері і завести корисні знайомства. У роботі успіх залежатиме від небоязні до нових викликів. **Сприятливі дні** – неділя і вівторок, **несприятливий** – субота.

**КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)**  
У любові очікуйте на зміни – не пошкодуєте: почуття взаємні. А ось у відносинах з колегами може виникнути непорозуміння, але не слід брати це близько до серця. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – неділя.

**ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)**  
Тим, хто думав про те, щоб змінити місце роботи, є сенс зробити хоча б перший крок на цьому шляху – ретельно вивчити пропозиції на відповідних сайтах. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – понеділок.

**РИБИ (19.02 – 20.03)**  
В особистому житті можуть виникнути приємні несподіванки, але постарайтеся не іделізувати ситуації. На роботі не запізнюйтесь у четвер – можливий штраф. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – вівторок. ■

Усміхніться!

– Розочко, а в нас удома випити що-небудь є?

– Чай є кошерний і цейлонський.

– А що-небудь міцніше?

– Ну, візьми тоді новий пакетик...

Лікар, розглядаючи історію хвороби, каже чоловікові:

– Ваша теща абсолютно здорова. Це підтверджують всі аналізи і рентгенівські знімки.

– А чи не можна, лікарю, щоб я був зовсім спокійний, зробити розтин?

– Ну, що ж, пульс нормальний...

– Лікарю, візьміть мою ліву руку! Замість правої – протез.

– Куме! А ти видів коли-небудь детектор брехні?

– Чи я видів!? Та я сіна ньюмо двайцять літ як вженився...

Слова, що лікують

«Ти – мій. І я – твій. Навіть якщо між нами – небо...»

Лист від тата, який не повернувся з війни

Зореслав СТОЖАР

Привіт, сину! Я не знаю, чи ти читаєш це. І не знаю, чи хтось передасть тобі ці слова. Але я мушу їх написати. Бо серце не може мовчати. Коли я йшов на війну, ти був ще зовсім малим. Тримався за мамину руку і дивився на мене так, ніби я – супергерой. Я усміхався, хоча всередині все стискалося. Бо я знав: не всі повертаються. І я не знав, чи буду серед тих, хто зможе знову обійняти тебе.

Я не повернувся. Але я залишив тобі щось більше, ніж тіло. Я залишив тобі свою любов. Свою віру. Своє серце.

Сину, ти ростеш без мене. І це – найболючіше. Бо я не зможу навчити тебе тримати молоток, не зможу показати, як лагодити велосипед, не зможу бути поруч, коли ти вперше закохаєшся. Але я прошу тебе – не вважай себе сиротою. Бо ти – мій. І я – твій. Навіть якщо між нами – небо.

Ти маєш право плакати. Маєш право злитися. Маєш право питати: «Чому?» І я не маю відповіді. Я просто хотів, щоб ти жив. Щоб ти мав



Ілюстрація: Microsoft Copilot.

«Справжня мужність – це не броня. Це – серце, яке не боїться любити.»

«Сину, будь сильним. Але не соромся бути ніжним».

країну, в якій можна бути дитиною. В якій можна мріяти.

Я уявляю, як ти зараз виглядаєш. Напевне, ти вже – школяр, якщо пішов у школу в 6 років... Але в моїй пам'яті ти – той, хто тримає в руках

іграшковий танк і питає: «Тату, а ти переможеш?» Я не знаю, чи ми перемогли. Але я знаю, що ти – моя Перемога. Бо ти живеш. Бо ти ростеш. Бо ти – добрий.

Сину, будь сильним. Але не соромся бути ніжним. Пиши вірші. Говори «люблю» – навіть якщо голос тремтить. Не бійся бути собою. Бо справжня мужність – це не броня. Це – серце, яке не боїться любити.

Я не знаю, чи ти станеш військовим. Чи лікарем. Чи художником. Але, ким би ти не став, будь людиною. Не мсти. Не озлоблюйся. Не закривайся. Бо світ потребує світла. А ти – моє світло.

І, якщо колись тобі буде дуже важко, уяви, що я – поруч. Що я кладу руку тобі на плече. Що я кажу: «Ти справишся. Я вірю в тебе».

Бо я справді вірю. І навіть, якщо мене нема, я є.

Сину, я люблю тебе. І якщо ти колись напишеш листа у відповідь, я почую. Бо любов – не вмирає. Вона просто змінює форму.

З обіймами з неба – Твій тато.»

Золоті слова

Найдорожча для мене газета ще з шкільної пори. Завжди з нетерпінням біг до поштової скриньки на початку вулиці... Пройшли роки... Минула любов до багатьох жінок... А до «Волині» – лише зросла. Справжній літопис рідного краю, його енциклопедія, його родовід, його пісня і мартиролог. Якщо є «Волинь», то і Волинь живе. Дякую за свято, яке завжди – зі мною! Вам – нових звершень та перемог! Перемоги!



(Володимир КАРПУК, український політик, екснародний депутат, заслужений лікар України, написав ці слова 27 вересня 2025 року, у день 86-річчя газети «Волинь»).

| 2025                                                                                                                                                | ЖОВТЕНЬ                                                                                             |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Андрій, Борис, Василь, Ганна, Георгій, Давид, Дмитро, Іван, Єгор, Костянтин, Михайло, Петро, Федір, Юрій.                                           |                                                                                                     |
| 2                                                                                                                                                   | Четвер<br>День соціального педагога.<br>День уролога.                                               |
| схід – 17:18, захід – 00:40. Зростаючий опуклий місяць. 11-й день.<br>схід – 07:20, захід – 18:54. Тривалість дня – 11:34. Тривалість ночі – 12:26. |                                                                                                     |
| 3                                                                                                                                                   | П'ятниця<br>День грибника.                                                                          |
| схід – 17:36, захід – 02:01. Зростаючий опуклий місяць. 12-й день.<br>схід – 07:22, захід – 18:52. Тривалість дня – 11:30. Тривалість ночі – 12:30. |                                                                                                     |
| 4                                                                                                                                                   | Субота<br>4. 10. 1911 року в Лондоні введено в дію перший у світі ескалатор.                        |
| схід – 17:51, захід – 03:25. Зростаючий опуклий місяць. 13-й день.<br>схід – 07:23, захід – 18:49. Тривалість дня – 11:26. Тривалість ночі – 12:34. |                                                                                                     |
| 5                                                                                                                                                   | Неділя<br>День працівників освіти.<br>День територіальної оборони України.                          |
| схід – 18:05, захід – 04:49. Зростаючий опуклий місяць. 14-й день.<br>схід – 07:25, захід – 18:47. Тривалість дня – 11:22. Тривалість ночі – 12:38. |                                                                                                     |
| 6                                                                                                                                                   | Понеділок<br>6. 10. 1618 року запорожці на чолі з Сагайдачним спільно з поляками штурмували Москву. |
| схід – 18:18, захід – 06:15. Зростаючий опуклий місяць. 15-й день.<br>схід – 07:27, захід – 18:45. Тривалість дня – 11:18. Тривалість ночі – 12:42. |                                                                                                     |
| 7                                                                                                                                                   | Вівторок<br>7. 10. 1806 року англієць Ральф Веджвуд запатентував перший копіювальний папір.         |
| схід – 18:33, захід – 07:43. Повний місяць. 16-й день.<br>схід – 07:28, захід – 18:43. Тривалість дня – 11:15. Тривалість ночі – 12:45.             |                                                                                                     |
| 8                                                                                                                                                   | Середа<br>День юриста.                                                                              |
| схід – 18:51, захід – 09:14. Спадаючий опуклий місяць. 17-й день.<br>схід – 07:30, захід – 18:41. Тривалість дня – 11:11. Тривалість ночі – 12:49.  |                                                                                                     |

На Поліссі грибники врятували лося

Випадок стався в селищі Клевань, що на Рівненщині

Юрій ФУЧОЛО

Грибники натрапили на лося, що застряг у трясовині, та відразу підняли тривогу. До порятунку долучилися егері та лісівники. За допомогою трактора тварину витягнули, і головне – вона залишилася не ушкодженою!

Ветеринар підтвердив: переломів немає. Лось уже ходить краще й активно їсть. Сьогодні він перебуває під наглядом спеціалістів.

«Це – приклад справжньої єдності та любові до природи. Коли кожен зробив свій внесок, результатом стало врятування життя тварини», – повідомляє на сторінці в Facebook ГО «ВО МРБ» Yurii Fucholo.



ФОТО: ГО «ВО МРБ».

Ох і нелегка була ця робота, витягувати лося з болота!

Якою буде погода на Волині



| П'ятниця 03 жовтня | Субота 04 жовтня   | Неділя 05 жовтня    | Понеділок 06 жовтня | Вівторок 07 жовтня  | Середа 08 жовтня     | Четвер 09 жовтня     |
|--------------------|--------------------|---------------------|---------------------|---------------------|----------------------|----------------------|
| мін. +4° макс. +8° | мін. +5° макс. +9° | мін. +6° макс. +13° | мін. +9° макс. +14° | мін. +9° макс. +15° | мін. +10° макс. +15° | мін. +10° макс. +15° |

Магнітні бурі у жовтні

Джерело: ukr.net.



Слабкі: 3, 10, 12, 19, 23, 25, 30.  
Середні: 11, 16, 17.  
Сильні: 6, 11, 20, 29.

Подбайте заздальгідь про ліки від тиску і головного болю. Відмовтеся від алкоголю, кофеїну, важкої та гострої їжі. Бережіть себе і своїх рідних!

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn\_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Рекдація залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «+» друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Рекдація залишає за собою право відновити в розміщені рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди видданню.

Тижневик «Волинь». Ціна Договірної. Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця: 43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль: вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.\*

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

|                                                   |                                                          |
|---------------------------------------------------|----------------------------------------------------------|
| Головний бухгалтер<br>ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна | Інтернет-новин<br>НЕКОЗ<br>Наталія Валеріївна            |
| Політики<br>УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович            | Передплати і розповсюдження<br>ШВАБЮК<br>Галина Іванівна |
| Інформації<br>ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна           | Спеціальний кореспондент<br>ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович      |
| Медицини<br>ХВАС Любов Володимирівна              |                                                          |

ТЗОВ «Газета «Волинь»  
п/р UA83305299000026007000803281 K5  
Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друк офсетний.  
Обсяг 4 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02496, рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 8192. Загальний тижневий тираж: 8313. Замовлення № 1351.